DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 236. Piątek, 24 Października (5 Listopada). 1869 r.

Rok 6.

Dziennik wychodzi codziennie oprócz Świąt uroczystych i Niedziel. - Prenumerata przyjmuje się w Warszawie i urzędach Pocztowych; w Warszawie przyjmuje się tak w głównym kantorze Dyrekcji przy ulicy Miodowej N. 487, jak i w innych miejskich kantorach.—Prenumerata w Warszawie rocznie rsr. 8;—półrocznie rsr. 4;— kwartalnie rs 2;—miesięcznie kop. 67.—Bez odnoszenia prenumerata nie przyjmuje się. — Za odnoszenie do domu, dopłaca się miesięcznie kop. 5;—w Urzędach Pocztowych: rocznie rs. 10;—półrocznie rsr. 5;—kwartalnie rsr. 2 kop. 50 i na te tylko termina przyjmuje się prenumerata; w głównym zaś kantorze można prenumerować po tejże cenie na te same termina, a na inne po kop. 92 na miesiąc.

Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6; za 2-krotne kop. 9; za 3-krotne kop. 12.—Artykuły nadesłane do zamieszczania bez wskazania warunków ze strony autora, przechodzą do zupełnego rozporządzenia Dyrekcji.—Artykuły nieprzyjęte, będą zwracane tylko na osobiste żądania i zachowywane będą 3 miesiące; przyjęte, w razie potrzeby podlegają skróceniom. - Listy przyjmują się tylko frankowane. — Artykuły i ogłoszenia nadsyłane do zamieszczenia *tegoż samego dnia*, powinny być dostawiane do Redakcji przed godziną 9 z rana.—Redakcja otwartą jest dla osób mających interesa, codziennie, oprócz dni świątecznych, od godziny 12 do 1 po południu.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa,

dnia 24 Paźdz. (5 Listopada).

Najwyższy rozkaz: O poborze podatku gruntowego z dóbr przeciętych linją graniczną międz y Królestwem Polskiem a królestwem pruskiem. Z najwyższego Jego Cesarskiej Mości zezwolenia, podpisana została przez kanclerza państwa 8 (20) lipca 1867 r. następująca deklaracja ministerjalna względem sposobu pobierania podatku gruntowego z dóbr przeciętych linją graniczną.

DEKLARACJA.

Rząd Cesarsko-rosyjski odnośnie do Królestwa Polskiego, z jednej, i rząd królewsko-pruski, z drugiej strony, wziąwszy na uwagę, że w traktatach i konwencjach, zawartych pomiędzy Rosją a Prusami, określających pograniczne ich stosunki, mianowicie w traktatach i konwencjach zawartych:

w Wiedniu 21 kwietnia (3 maja) 1815,
„ Berlinie 30 października (11 listopada) 1817,
„ Warszawie 12 (24) kwietnia 1823,
i „ Berlinie 20 lutego (4 marca) 1835,

nic nie postanowiono względem opodatkowania gruntów, przeciętych linją graniczną między Królestwem Polskiem a królestwem pruskiem, i że przestrzegany dotąd w tej mierze z tej i z drugiej strony porządek, podług którego z dóbr wchodzących do cudzego teritorjum pobierało podatki to państwo, w granicach którego znajdował się dwór właściciela (Guthof), sprzeciwia się najwyższym prawom obu państw i nie może być zgodzony z zasadami istniejących obecnie w Prusiech postanowień o podatkach, zawarli między sobą za wzajemną zgodą następującą umowę:

§ 1. Od 1-go stycznia 1865 roku rząd Cesarsko-Rosyjski odnośnie do Królestwa Polskiego, i rząd królewsko-pruski, stosownie do najwyższych praw swoich, mocni będą pobierać podatki od gruntów przeciętych czyli rozdzielonych na dwie części linją graniczną, w ten sposób, aby granica terytorjalna uważaną była za obręb, za który nie ma przechodzić używanie tego prawa, to jest, ażeby z każdej części gruntu, do kogoby takowa należała jako własność prywatna, pobierało podatki to państwo, w granicach którego taż leży. A przeto od wyż wyrażonej daty mają być zniesione podatki z gruntów, położonych w teritorjum jednego z umawiających się państw, wpływające do kasy drugiego. Każdy z umawiających się rządów przedsięweźmie potrzebne ku temu środki. § 2. Żadnemu z umawiających się państw nie będzie należało od drugiego żadne wynagrodzenie za podatki, jakie ono pobierało od gruntów leżących w granicach ostatniego. § 3. Zasada ustanowiona w §§ 1 i 2 ma także służyć za prawidło dla podatków pobieranych na potrzeby gminy. § 4: Niniejsza umowa, po wymianie właściwych deklaracij, ma być ogłoszoną w obu państwach. W dowód czego niżej podpisany kanclerz państwa rosyjskiego, niniejszą deklarację prezesa rady i ministra spraw zagranicznych najjaśniejszego króla pruskiego hrabiego Bismarcka-Schönhauzena, podpisał przy wyciśnieniu herbowej swej pieczęci. Działo się w St.-Petersburgu, 8 (20) lipca 1867 roku. Podpisano Gorczakow. (M. P.)

Powyższa deklaracja wymieniona została przez kanclerza państwa 13 (25) maja 1869 r. na takąż deklarację podpisaną tejże daty przez prezesa rady i ministra spraw zagranicznych najjaśniejszego króla pruskiego, hrabiego Bismarcka-Schönhauzena.

Najwyższy rozkaz: O porządku przesyłania od 1-go stycznia 1870 r. przez pocztę dokumentów i papierów, nieulegających opłacie asekuracyjnej. — Najjaśniejszy Pan, stosownie do uchwały komitetu ministrów na wniosek ministra spraw wewnętrznych, w d. 19 września r. b. Najwyżej rozkazać raczył: w sposobie tymczasowego rozporządzenia, znieść od 1-go stycznia 1870 r. obowiązkowe dla osób prywatnych przesyłanie przez pocztę sposobem asekuracyjnym wszelkiego rodzaju dokumentów i papierów nie ulegających opłacie asekuracyjnej, pod jakimkolwiek bądź adresem, z pozostawieniem z resztą do woli każdego przesyłać korespondencją niepieniężną zwykłym (dla prostych listów) lub istniejącym asekuracyjnym sposobem, jakto każdy uzna dla siebie za lepsze i dogodniejsze. *(Gon. Urzęd.)*

Ogłoszenie wydziału poczt. — Dla ułatwienia czytającej publiczności sprowadzania pism perjodycznych wydawanych w Rosji za jak najumiarkowańszą opłatą, minister spraw wewnętrznych wyjednał Najwyższy rozkaz względem pobierania od roku 1870 za przesyłkę pocztą pism perjodycznych opłaty po 10%, 15% i 20% od ceny prenumeracyjnej, stosownie do terminów wydawania pisma; przyczem redakcje i wydawcy obowiązani są zastosować się do warunków wskazanych w Najwyższym rozkazie z d. 7 sierpnia r. b. i do przepisów pocztowych ogłoszonych przez wydział poczt w Nr. 187, a przez pocztamt petersburgski (wyłącznie redakcjom pism perjodycznych wydawanych w Petersburgu) w Nr. 211 *Gońca Urzędowego*. Dla obliczenia przypadającej wydziałowi pocztowemu opłaty za przesyłkę pism perjodycznych, redakcje i wydawcy obowiązani w ogłoszeniach swoich o wydawanych w roku przyszłym gazetach i dziennikach oznaczać cenę swych pism bez przesyłki i odnoszenia, oddzielnie (dla Petersburga i Moskwy) od ceny ich pism z przesyłką wewnątrz Cesarstwa, przyczem ceny mają być oznaczane oddzielnie co do każdego terminu prenumeraty, a opłata za odnoszenie pisma do mieszkania i za przesyłkę przez pocztę nie powinna być wyższą od ustanowionej Najwższym rozkazem 7 sierpnia. Niektóre redakcje pism perjodycznych (w Petersburgu) w ogłoszeniach swoich o wydaniach 1870 roku zastosowali się do rozporządzeń wydziału pocztowego (jak naprzykład redakcja gazety *Gołos)*, inne zaś redakcje nie zastosowały swych ogłoszeń do tych rozporządzeń i nie oznaczyły oddzielnej ceny za pisma bez przesyłki i odnoszenie, lub oznaczyły dowolnie wyższą opłatę za przesyłkę przez pocztę swych pism wewnątrz Cesarstwa. Podług ustanowionych przepisów, w ogłoszeniach

---

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

NIEWOLNICY PARYZCY

przez Emila Caboriau.

CZĘŚĆ DRUGA.

TAJEMNICA RODZINY DE CHAMPDOCE.

XXXII.

(Patrz Nr. od 259 z r. z. do 235).

Siedząc samotny, przebrany w sposób tak ohydny, malarz zwrócił ne siebie uwagę i ściągnął niejakie ogólną podejrzenie.

— Kto jest ten człowiek z miną tak niepoczesną, który ośmiela się pomiędzy nas wciskać? szeptano sobie do koła przy stołach szynkownej sali.

W istocie powierzchowność Andrzeja nie mogła zjednać mu lepszego wyobrażenia, tembardziej że jako nie przyzwyczajony do śledzenia kogoś, nie posiadał sztuki dość trudnej zresztą obserwowania ludzi nie patrząc na nich wcale. Nie wiedział też czem się zatrudnić i nie umiał nadać sobie swobodnego i obojętnego obejścia.

Andrzej czuł że obecność jego wznieciła podejrzenia i to właśnie w tem większe wprawiało go pomięszanie. Jednakże powoli, goście jeden za drugim zaczęli wychodzić z restauracji—zostało tylko kilku zajętych grą przy jednym stole, którzy zresztą na nic co się do koła nich działo, nie zwracali uwagi.

— Możeby i mnie należało odejść już z tąd, pomyślił Andrzej, a raczej udać się na przeciw biura tego sławnego towarzystwa dla przypatrzenia się wchodzącym doń interesantom.

Zanim jednak wykonał to postanowienie, chciał jeszcze doczekać się, ujrzenia p. de Croisenois wsiadającego do powozu; dla zyskania przeto na czasie rozkazał podać sobie jeszcze jeden kieliszek szkaradnego likieru.

W chwili gdy mu go nalewano wszedł do sali nowy gość, z powierzchowności mający wielkie z Andrzejem podobieństwo: miał bowiem na sobie także zieloną bluzę i kraciaste spodnie—nawet daszek u jego czapki odpróty był z jednego brzegu.

Człowiek ten głosem ochrypłym zadysponował sobie porcję sztukamięsy i pół kwarty wina, a potem przechodząc około stołu, przy którym siedział Andrzej, potrącił go i przewrócił kieliszek z likierem.

Jakkolwiek nieznajomy nie przeprosił za popełnioną niegrzeczność, Andrzej jednak zniósł ją w milczeniu—sądził zresztą, że był to prosty przypadek tylko.

Nieznajomy obszarpaniec palił fajkę i w chwili gdy mu przyniesiono żądaną potrawę wytrząsł popiół wprost na spodnie swojego sąsiada.

Tym razem zaczepka była widoczna i dała do myślenia naszemu artyście — mimowolnie przyszło mu podejrzenie, że ten nieznajomy mógł być nasadzony nań szpiegiem, pragnącym wywołać awanturę jakąś.

Roztropność radziła mu odejść, lecz powstrzymała go myśl, że oddalając się tak nagle większe daleko jeszcze wznieci podejrzenie—zresztą chciał się przekonać, czy nowy przybysz miał istotnie zamiar wyzywania go umyślnie. Przekonał się o tem natychmiast, gdyż nieznajomy wypiwszy w tej chwili do połowy szklankę, wylał z niej resztę wina wprost na ramię Andrzeja.

Tego już było za wiele!

— Zwracam pańską uwagę, rzekł wrzący tłumionym gniewem Andrzej, że oblałeś mię winem.

— Ba! Widzę to przecież.... Czyś pan nie zadowolniony?

— Istotnie.

— W takim razie, mój mości, ostrzegam cię, że nie lubię aby ganiono moje postępki — a jeśli ktoś poważy się mi sprzeciwić, to...

Resztę frazesu dokończył wymownym gestem, podsadziwszy pięść pod same oczy malarza.

Andrzej wprawdzie poprzysiągł był sobie unikać wszelkiej kłótni i zachować zawsze krew zimną — lecz młoda jego natura nie posłuchała zimnej rozwagi. Zerwał się więc natychmiast z krzesła i potężnem uderzeniem w piersi powalił zuchwałego napastnika, który potoczył się pod stół pobliski.

prenumeraty na gazety i dzienniki w roku przyszłym, redakcja każdego pisma, pragnąca przesyłać je przez pocztę za ustanowioną Najwyższym rozkazem 7 sierpnia opłatę procentową, *powinna koniecznie oznaczać następujące ceny*, podług przytoczonego tu dla przykładu obliczenia (od codziennej gazety wydawanej w Petersburgu): na 1 miesiąc cena pisma rs. 1, na 3 miesiące rs. 3, na 6 miesięcy rs. 6, na rok rs. 12. Za odnoszenie do mieszkania w Petersburgu, dopłaca się do ceny pisma na 1 miesiąc kop. 12 1/2, na 3 miesiące k. 37 1/2, na 6 miesięcy k. 75, na rok rs. 1 k. 50. Za przesyłkę przez pocztę wewnątrz Cesarstwa dopłaca się do ceny pisma: na 1 miesiąc k. 20, na 3 miesiące k. 60, na 6 miesięcy rs. 1 k. 20, na rok rs. 2 k. 40. Jeżeli zaś w ogłoszeniu prenumeraty jakiegokolwiek pisma perjodycznego redakcja nie oznaczy oddzielnej ceny tego pisma, a wymieni tylko ogółową cenę pisma wraz z przesyłką, w takim razie opłata procentowa za przesyłkę pocztą tego pisma obliczaną będzie *od ogłoszonej ogólnej ceny.* Dla uchylenia przeto wszelkich wątpliwości lub narzekań na władzę pocztową, wydział poczt widzi potrzebę uprzedzenia redakcji i wydawców gazet i dzienników, że tylko przy ścisłem wykonaniu przez redakcje i wydawców wyż wyrażonej woli Najwyższej, jakoteż ogłoszonych z wydziału pocztowego przepisów i warunków, wydawane przez nich gazety i dzienniki będą przyjmowane na pocztę w roku przyszłym za opłatę ustanowioną Najwyższym rozkazem z d. 7 sierpnia. W przeciwnym razie, przy nie zachowaniu powyższych przepisów i warunków, pisma perjodyczne muszą być przesyłane przez pocztę podług przepisów i taks ustanowionych dla banderolowej listowej i posyłkowej korespondencji. *(G. Urz.)*

Nominacje. — Przez rozkaz kierującego ministerstwem oświecenia publicznego, towarzysza ministra, z d. 11 października, zatwierdzeni zostali: inspektor gimnazjum męzkiego klasycznego marjampolskiego, radca stanu *Ternowski* — naczelnikiem dyrekcji szkolnej łodzkiej, od 27 września 1869 r.; p. o. dyrektora kancelarji kuratora okręgu naukowego warszawskiego *Michniewicz* — dyrektorem tejże kancelarji, od 29 września 1869 r.; pomocnik inspektora gimnazjum męzkiego klasycznego płockiego, kandydat Cesarskiego uniwersytetu moskiewskiego *Popow* — inspektorem instytutu gospodarstwa i leśnictwa w Nowej - Aleksandrji, od 27 września 1869 r.; w Cesarskim uniwersytecie warszawskim, od 1 sierpnia 1869 r., na mocy Najwyżej zatwierdzonej 8 czerwca 1869 r. ustawy tegoż uniwersytetu i Najwyższych rozkazów z 8 czerwca i 16 lipca tegoż roku, nauczyciele byłej szkoły głównej warszawskiej: profesorami zwyczajnemi: doktor medycyny Cesarskiej akademji medyczno-chirurgicznej petersburgskiej, radca dworu *Girsztowt* — na katedrze chirurgji teoretycznej; doktor medycyny Cesarskiego uniwersytetu moskiewskiego, asesor kolegjalny *Brodowski* — na katedrze anatomji patologicznej; pełniącymi obowiązki profesorów zwyczajnych: kandydat Cesarskiego uniwersytetu moskiewskiego, rzeczywisty radca stanu *Papłoński* — na katedrze filologji słowiańskiej; kandydaci Cesarskiego uniwersytetu petersburgskiego, radca stanu *Przystański* — na katedrze fizyki; radca kolegjalny *Jurkiewicz* — na katerze mineralogji, i radca kolegjalny *Aleksandrowicz* — na katedrze botaniki; magister Cesarskiego uniwersytetu petersburgskiego, radca kolegjalny *Budziński* — na katedrze prawa kryminalnego; kandydat Cesarskiego uniwersytetu charkowskiego, asesor kolegjalny *Wejnberg* — na katedrze historji literatury ruskiej; podniesieni na stopień doktora przez byłą radę lekarską Królestwa Polskiego radcy dworu: *Chałubiński* — na katedrze kliniki teraupetycznej fakultetu; *Tyrchowski* — na katedrze akuszerji i chorób kobiecych z kliniką; doktorowie uniwersytetu berlińskiego: *Mierzyński* — na katedrze literatury greckiej; *Wolfram* — na katedrze literatury rzymskiej; *Lewestam* — na katedrze historji literatury powszechnej; doktor uniwersytetu wiedeńskiego *Kasznica* — na katedrze encyklopedji nauk prawnych i politycznych; doktor uniwersytetu hejdelbergskiego *Białecki* — na katedrze prawa państwowego; doktor uniwersytetu paryzkiego i szkoły głównej warszawskiej *Hirszfeld* — na katedrze anatomji zdrowego człowieka; doktor uniwersytetu berlińskiego i szkoły głównej warszawskiej *Hoyer* — na katedrze embryologji, historji i anatomji porównawczej; doktor szkoły głównej warszawskiej *Wisłocki* — na katedrze medycyny sądowej z toksykologją; podniesiony do stopnia doktora przez byłą radę lekarską Królestwa Polskiego *Rose* — na katerze terapji ogólnej; magistrowie Cesarskiego uniwersytetu petersburgskiego: *Babczyński* — na katedrze mechaniki; *Holewiński* — na katedrze prawa cywilnego; *Polewoj* na katedrze języka ruskiego i cerkiewno-słowiańskiego; kandydat Cesarskiego uniwersytetu św. Włodzimierza *Kopyłow* — na katedrze historji ruskiej; profesorem nadzwyczajnym, doktor medycyny Cesarskiego uniwersytetu św. Włodzimierza, radca honorowy *Chojnowski* — na katedrze kliniki teraupetycznej szpitalnej; pełniącymi obowiązki profesorów nadzwyczajnych: kandydaci Cesarskiego uniwersytetu petersburgskiego: radca stanu *Chwalibóg* — na katedrze procedury cywilnej, i radca kolegjalny *Pęczarski* — na katedrze matematyki czystej; wyniesieni na stopień doktora przez byłą radę lekarską Królestwa Polskiego: radca dworu *Korzeniowski* — na katedrze kliniki chirurgicznej fakultetu; asesor kolegjalny *Kosiński* — na katedrze kliniki chirurgicznej szpitalnej; asesor kolegjalny *Kryszka* na katedrze farmakologji, i *Łuczkiewicz* — na katedrze patologji ogólnej; doktor uniwersytetu hejdelbergskiego *Dydyński* — na katedrze prawa rzymskiego; doktor uniwersytetu jeńskiego *Struwe* — na katedrze filozofji; doktor uniwersytetu hejdelbergskiego *Langer* — na katedrze chemji; doktor uniwersytetu wrocławskiego i szkoły głównej warszawskiej *Nawrocki* — na katedrze fizjologji; kandydaci Cesarskiego uniwersytetu petersburgskiego: sekretarz kolegjalny *Wrześniowski* — na katedrze zoologji; *Okólski* na katedrze prawa policyjnego, i *Miklaszewski* — na katedrze procedury kryminalnej; w instytucie gospodarstwa wiejskiego i leśnictwa w Nowej-Aleksandrji, od 1 września 1869 r., na mocy Najwyżej zatwierdzonej 8 czerwca 1869 r. ustawy tego instytutu i Najwyższego rozkazu z 15 września tegoż roku, nauczyciele byłego instytutu politechnicznego rolnictwa i leśnictwa w Nowej-Aleksandrji: pełniącymi obowiązki profesorów: doktor filozofji akademji hohenhejmskiej i gietyngienskiej *Kowalski* — na katedrze gospodarstwa wiejskiego i rachunkowości gospodarczej; doktor filozofji uniwersytetu krakowskiego jagielońskiego *Berdau* — na katedrze botaniki i leśnej botaniki; wyniesiony przez byłą radę lekarską Królestwa Polskiego na stopień magistra farmacji *Dudrewicz* — na katedrze chemji ogólnej i analitycznej; kandydat Cesarskiego uniwersytetu moskiewskiego *Zieliński* — na katedrze mechaniki praktycznej i rolniczej i niższej geodezji z zdejmowaniem planów i niwelacją. *(Gon. Urzęd.)*

Komisja Likwidacyjna w Królestwie Polskiem, podaje do powszechnej wiadomości, iż wynagrodzenia likwidacyjne, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 18 (30) Października r. b., w ilości rsr. 7,020, Hr. Ludwikowi *Krasińskiemu*, właścicielowi miasta Adamow, położonego w Gubernji Siedleckiej, Powiecie Łukowskim, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Siedleckiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 1,016 kop. 92, na korzyść Lipnowskiej miejskiej kasy, za część m. Lipna, położonego w Gubernji Płockiej, Powiecie Lipnowskim, wysłane zostało do Banku Polskiego;—w ilości rsr. 1,234 kop. 11, *Czetyrkinowi*, właścicielowi wsi Komarniki, położonej w Gubernji Suwałkskiej, Powiecie Augustowskim, Gminie Kolnica, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Łomżyńskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 146 kop. 67, *Kraszkowskiemu*, właścicielowi wsi Paskszyn, położonej w Gubernji Petrokowskiej, Powiecie Petrokowkim, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliszskiej, celem wypłaty komu należy;— w ilości rsr. 607, *Postielnikowej*, właścicielce wsi Aleksandrówka, położonej w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Łęczyckim, Gminie Sobótka, wyslane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 2,397 kop. 77, Ignacemu *Osławskiemu*, właścicielowi m. Janowca, położonego w Gubernji Radomskiej, Powiecie Kozienickim, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Radomskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 419 kop. 17, za m. Wyszegrod, położone w Gubernji Płockiej, Powiecie Płockim, wysłane zostało do Banku Polskiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 285 kop. 1, Olszańskiemu greko - unickiemu probostwu, za wieś Olsza, położonej w Gubernji Lubelskiej Powiecie Biełgorajskim, Gminie Babice, wysłane zostało do Banku Polskiego.

W rozkazach Warszawskiego Ober-Policmajstra do Policji wykonawczej, zamieszczono: W widokach umniejszenia mozolnego zajęcia po części meldunkowej i przyniesienia tem ulgi w akuratnem prowadzeniu ksiąg ludności, komitet urządzający w Królestwie Polskiem, w skutku przełożenia mojego na posiedzeniu w dniu 26 Września (8 Października) roku bieżącego, (protokół 316, § 2793) postanowił, zmieniając artykuł 21 instrukcji z dnia 10 (22) Listopada 1861 roku, o uformowaniu i prowadzeniu ksiąg ludności, do przenoszenia osób przybyłych do Warszawy, z ksiąg podróżnych do ksiąg niestałej ludności, ustanowić termin miesięczny. O czem komunikuję Policji Wykonawczej, dla wiadomości i zastosowania się.—Rozkazami do Policji z r. 1866 za N. 368, w 1867 za N. 334 i r. b. za NN. 33 i 234, zaleconem było Policji Wykonawczej przestrzegać, ażeby na trotuarach nieskładano żadnych, tamujących przejście, rzeczy, nie wożono po takowych ręcznemi wózkami, nieprzechodzono z dużemi koszykami lub innemi ciężarami na tragach, jak również nienoszono wiader lub konewek z wodą. Ponawiając powyższe rozporządzenia, polecam wszystkim stopniom Policji Wykonawczej, bezprzestannie czuwać, ażeby takowe ściśle i akuratnie wykonywane były, albowiem za niedozór w powyższym względzie, odpowiedzialność dotknie stójkowych i uczastkowych naczelników, pod okiem których nieporządki tego rodzaju praktykować się będą.— Stróże domów zaczynają zbyt późno oczyszczać ulice i niezamiatają z trotoarów śmieci i błota, które zamarzając przez noc, z rana formują wyboje, a ku południowi topniejąc zwiększają ilość błota i takim sposobem przejścia czynią niewygodnemi. Z tego powodu, polecam Komisarzom Policji Wykonawczej, zalecić podwładnej sobie służbie, ściśle przestrzegać, ażeby ulice oczyszczane były dokładnie i w swoim czasie, jak również, ażeby z tro-

---

Na odgłos tego upadku, całe grające przy stole towarzystwo odwróciło się nagle.

Nikt z tego grona nie zważał na początek kłótni nieznajomego z Andrzejem — nikt też nie wiedział, który z nich był przyczyną zajścia.

— Tu nie wolno bić się! zawołał jeden z grających—jeżeli panowie macie z sobą jakiś rachunek—to zapłaćcie gospodarzowi co się od was należy i wynieście się na ulicę—tam już możecie tuzować się dowoli.

Lecz nieznajomy, który w tej chwili podniósł się z pod stołu—nie zdawał się uważać na przestrogę i rozpędzony nagle, rzucił się na Andrzeja chcąc go wpół uchwycić.

Uskoczywszy na bok, malarz uniknął ciosu i silnym uderzeniem lewej nogi odrzucił znów napastnika daleko od siebie.

Uderzenie to było tak zręczne i silne razem, że spektatorowie przyjęli je grzmiącym oklaskiem. Widok ten oczywiście wynagrodził im wrażenie gry, którą przerwać musieli.

Potrzykroć jeszcze nieznajomy napastnik rzucał się na Andrzeja—lecz ten za każdym razem odparł atak jakimś szczęśliwym ciosem — do wodzącym, że młody malarz wychowany na paryzkim bruku, znał dobrze wszelkie zasady i tajemnice, tak zwanej „sawaty.” Nagle nieznajomy zmienił sposób ataku i zasłaniając się rękami, zaczął zagrażać Andrzejowi boksami prosto w twarz wymierzonemi — i w chwili gdy baczny malarz zasłonił się przed jednym z takich ciosów, podniosłszy ręce do góry — przeciwnik nachylił się nagle i pochwyciwszy go w pół, usiłował obalić na ziemię.

Gracze uformowali koło i przypatrywali się ciekawie tej nowej fazie bitwy — żaden z nich jednak nie zauważył tego, że napastnik Andrzeja, oszczędzał go widocznie prawie: żadne jego uderzenie nie dosięgło ciała malarza, i widocznie szło mu bardziej o zrobienie głośnej awantury, niż o pobicie przeciwnika—w tym też zapewne celu, miotając się uczepiony do niego, przewracał stoły i krzesła, a wreszcie zbliżywszy się do bufetu, upadł nań niby niechcący i pozrucał szkła i talerze, które z ogromnym łoskotem rozprysły się po podłodze.

Ten wypadek obudził drzemiącego za bufetem gospodarza, który z pomocą jednego z atletycznych „garsonów”, zdołał wreszcie rozłączyć rozwścieczonych przeciwników.

— A teraz, rzekł, moi panowie — wynoście się ztąd swoim kosztem i żeby mi żaden nie postał odtąd w moim zakładzie — wpierw jednakże musimy obrachować się z sobą...

Tu rzuciwszy okiem na rozbite naczynia—dodał:

— Należy mi się siedmnaście franków — kładźcie nóżki na stół... i ruszajcie do djabła, jeżeli nie chcecie przepędzić nocy w kozie.

— Na te słowa nieznajomy napastnik — począł wrzeszczyć jak opętany i z niedościgłą szybkością języka, nawymyślał okropnie nietylko gospodarzowi lecz i jego gościom.

Krzyk jego i przekleństwa były tak głośne, że nikt z obecnych nie mógł dosłyszyć mowy Andrzeja, który z portmonetką w ręku oznajmiał gotowość zapłacenia wyrządzonej szkody.

— Do licha! dość już tego! zawołali gracze—panie gospodarzu poślij po policję...

Lecz już poprzednio jeden z garsonów wybiegł na ulicę w tym celu i w tej właśnie chwili dwóch sierżantów miejskich ukazało się na placu boju, a wziąwszy pomiędzy siebie Andrzeja i jego napastnika, powiedli ich do cyrkułu.

Prowadzony w tem sposób malarz, usiłował zdać sobie sprawę z zaszłego tak nagle wypadku—wyobrażał sobie albowiem, że cała ta awantura miała jakieś tajemnicze znaczenie.

Tymczasem policjanci wprowadzili aresztowanych do bramy jakiegoś starego domu, w którym mieściła się kancelarja komisarza cyrkułu.

Niebawem cała grupa, policjantów i aresztowanych, weszła do kancelarji gdzie pracował sekretarz komisarza i dwaj urzędnicy.

— Otóż i wyprawa skończona! rzekli śmiejąc się policjanci—do widzenia!..

I odeszli natychmiast.

Andrzej coraz bardziej się przekonywał że w aresztowaniu jego było coś szczególnego.

Nowym tego dowodem był nieznajomy, który go napastował w restauracji. Za wejściem do biura policji zmienił on natychmiast całe swoje obejście i powierzchowność: rzucił na ławkę podartą czapkę, poprawił rozrzucone włosy i podawszy rękę sekretarzowi, zapytał:

(d. c. n).

tuarów wszędzie zmietano, przynajmniej trzy razy dziennie to jest wcześnie z rana, w południe i o godzinie 5-ej wieczorem.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa.

24 Października (5 Listopada).

W Peszcie i Pradze opanował umysły dziwny pessymizm; skoro namiestnikowi Dalmacji nie udało się w ciągu 48 godzin przytłumić powstania, nie zważając na trudności wynikające z położenia jeograficznego placu boju i z potrzeby skoncentrowania znaczniejszej liczby wojsk z odległych punktów cesarstwa, dzienniki węgierskie i czeskie nietylko oskarżają rząd o zaniedbanie starania od wielu lat o zjednanie sobie Dalmacji, ale i uskarżają się na nieudolność dowódców, złe żywienie wojska, brak ducha w tym ostatnim i t d. Nie mniej żywe skargi wywołuje w tych dziennikach wydalenie się cesarza austrjackiego za granicę w tak ważnej chwili. Dzienniki czeskie szczególniej są niezadowolnione i utrzymują, że teraz sprawy państwa znajdują się w ręku centralistyczno-wojowniczego stronnictwa. Dziennik *Narodni Listy* posuwa się tak dalece, że grozi ministrom, iż gdyby teraz jaki zamach przeciwko narodowi czeskiemu zrobili, cały naród czeski wyruszy do Wiednia dla zażądania od nich rachuby. Trudno wytłomaczyć sobie takie rozdrażnienie dzienników czeskich, gdyż wiadomo, że podczas nieobecności cesarza nie może być mowy o żadnych ważniejszych postanowieniach rządu. Można jedynie przypuszczać, iż wspomnione groźby mają na celu przeszkodzić ułożeniu w zbyt centralistycznym duchu projektu reformy wyborczej, opracowywanego obecnie przez ministerstwo.—Wychodzący w Peszcie *Dyplomatyczny tygodnik Bethlena* donosi, że stronnictwo Deaka rozpadło się na dwa odcienia, mianowicie na odcień reformy z Deakiem i Czengery'm na czele i odcień rządowy; organem tego ostatniego pozostanie *Pesti Naplo*, zaś stronnictwo reformy założy nowy dziennik pod redakcją p. Czengery. Wspomnione czasopismo nie wyłuszcza powodów które doprowadziły do skutku to rozdwojenie.

Correspondance italienne doniosła, że spór turecko-egipski można uważać prawie za załatwiony, gdyż nie nastąpiło porozumienie tylko co do jednego punktu, mianowicie co do prawa zaciągania pożyczek, która to kwestja ma znaczenie dopiero w przyszłości, gdyż wice-król zaciągając ostatnią pożyczkę, zobowiązał się nie zaciągać innych jeszcze przez cztery następne lata. Pismo to wynurzało nadzieję, że obecność w Konstantynopolu i w Egipcie wielu dostojnych osób, przyczyni się do pokojowego i zadawalniającego obie strony załatwienia i tego ostatniego punktu. Tymczasem zdaje się iż bardziej jeszcze do tego przyczynją się krwawe rozruchy w Mezopotamji i wzburzenie panujące w niektórych prowincjach Turcji europejskiej, które zmuszą Portę do zwrócenia swej uwagi i działalności w inną stronę.

Kampanja protekcjonistów celnych prowadzona z taką gorliwością we Francji, chociaż nie osiągnie głównego swego celu, jakim jest wypowiedzenie traktatu handlowego z Anglją, nie pozostanie jednak bez skutku, jak zapewnia *La Presse*. Mianowicie mają zajść pewne zmiany w cłach na skutek żądań przędzalni i fabryk wyrobów bawełnianych w północno-zachodniej części Francji.

Przy rozprawach w kortezach hiszpańskich z powodu zmian zaszłych w gabinecie madryckim, o których wspominaliśmy wczoraj, okazało się, że minister marynarki Topete trzykrotnie podawał się do dymisji, ale rejent nie przychylił się do jego żądania. Marszałek Prim oświadczył, że wakujące posady ministrów ofiarował przewódcom stronnictwa unionistów, ale ci ich nie przyjęli i dodał, że gdyby admirał Topete obstawał przy swem podaniu się do dymisji i on byłby się usunął z gabinetu, gdyż w obec terazniejszych trudności, zjednoczenie trzech stronnictw (unionistów, progresistów i demokratów) jest niezbędne.

Telegramy
Dziennika Warszawskiego.

Berlin, *4 listopada (23 października).* **W izbie, minister skarbu zawiadomił o zniesieniu rocznej stałej amortyzacji długu publicznego i zamienieniu długu publicznego na dług 4½ procentowy, w nieumarzalnej rencie. Na podstawie tego planu, minister skarbu cofnął projekt co do dodatku 25% do podatków.**
(Correspondenz Büreau).

Wiadomosci telegraficzne.

* *Moskwa, 21 października (2 listopada).* Towary posłane z Moskwy do Petersburga, wracają z drogi Mikołajewskiej do Moskwy i posyłane są do Petersburga drogami żelaznemi przez Oreł, Witebsk i Dynaburg. (*Birż. Wied.*)

* *Murom, 21 października (2 listopada).* Inżenierowie przystąpili do badań na projektowanej linji drogi żelaznej muromo-malcowo-jegorjewskiej. Pułkownik Bohdanowicz wyjechał z Muroma do powiatu melenkowskiego, który z powodu swoich warunków ekonomicznych, daje nadzieję, że dawać będzie drodze projektowanej bardzo wiele do roboty. — W tych dniach ma być otwarty w Muromie wydział towarzystwa pomocy dla handlu i przemysłu ruskiego. (*Tamże.*)

* *Wiedeń, 3 listopada (22 października). Wiener Ztng* ogłasza telegram datowany wczoraj wieczorem, od jenerała dywizji dowodzącego wojskami w Cattaro. W telegramie tym powiedziano, że oddział złożony z 8-go bataljonu strzelców, z pułku arcyksięcia Ernesta i 9-ej kompanji inżynierji, z 4-ma działami górskiemi i 2-ma działami racowemi, pod dowództwem pułkownika Fischera, posunął się wczoraj po południu z fortu Trinita, i po trzygodzinnej walce z powstańcami, odparł tych ostatnich po za Sulwarę. Straty nie są jeszcze znane. (*Wolffs T. B.*)

* *Zadar (Zara), 3 listopada (22 października).* Wczoraj o godzinie 12-ej w nocy wybuchł pożar, prawdopodobnie na skutek podłożenia ognia, w magazynie podręcznym. Znajdujące się tam 200 centnarów słoniny, kilka centnarów cukru i kawy, stały się pastwą płomieni.—Feldm.-por. Wagner udał się dziś z rana do Sulwary, w dolinie Żuppy, dla kierowania dalszemi działaniami przeciw powstańcom. (*Cor. Bür.*)

* *Peszt, 2 listopada (21 października). Diplomatische Wochenschrift* Bethlen'a donosi w dodatku nadzwyczajnym, że w łonie stronnictwa Deaka zaszło rozdwojenie. Część liberalna tego stronnictwa, z Deakiem i Czengery'm na czele, utworzy nowe stronnictwo reformy i odstrychnie się całkiem od właściwego stronnictwa rządowego. Dziennik *Pesti Naplo* stanie się pismem rządowem; nowe stronnictwo zakłada nowy organ pod kierunkiem Czengery'ego. Redaktorem tego pisma będzie Halasc, były redaktor tymczasowy *Lloyda* peszteńskiego. (*Wolffs T. B.*)

* *Paryż, 3 listopada (22 października). Constitutionnel* ogłasza wiadomości z Compiègne, podług których stan zdrowia cesarza jest całkiem zadowalniający. Toż pismo potwierdza, że w dniu wczorajszym spokojność nie została nigdzie naruszoną. (*Tamże.*)

* *Madryt, 2 listopada (21 października).* Na dzisiejszem posiedzeniu kortezów, zmiany zaszłe w gabinecie dały powód do rozpraw ożywionych. Z takowych okazuje się, że minister marynarki Topete podał się trzy razy do dymisji, której atoli rejent nie przyjął. Prezes ministrów Prim oświadczył, że proponował ministerstwa wakujące członkom pierwszorzędnym stronnictwa unjonistowskiego, którzy atoli nie przyjęli takowych. W razie, gdyby Topete był obstawał za przyjęciem jego dymisji, to on sam (Prim) byłby wyszedł również z ministerstwa. Zgoda pomiędzy trzema stronnictwami jest niezbędna w obec trudności kwestij, które mają być rozstrzygnięte. Rios Rosas i Ardanaz oświadczyli, że unjoniści udzielą poparcie ministerstwu, jeżeli będzie ono przestrzegać ściśle konstytucję. Ze strony rządu złożone zostało oświadczenie, że stan oblężenia zostanie zniesiony prawdopodobnie przed wyborem króla. Powiadają, że nie ulega wątpliwości, iż 50 przeszło członków stronnictwa republikańskiego weźmie wówczas natychmiast udział w obradach.—Kortezy uchwaliły stanowczo prawo o drogach żelaznych. — Obiega pogłoska, że nowy minister skarbu zaniecha projekt podatku od renty zagranicznej i że zredukuje podatek od renty krajowej o 5 do 10 procent. (*Tamże*).

* *Frankfurt nad Menem, 3 listopada (22 października).* Wczoraj wieczorem o godzinie 9-ej min. 25 dało się tu znowu czuć silne trzęsienie ziemi. W nocy srożyła się burza. Z Darmsztadu donoszą pod datą wczorajszą wieczorem o godzinie 9½ i pod datą dzisiejszą o godzinie 4-ej z rana, że miały tam miejsce silne trzęsienia ziemi. (*Tamże*).

* *Konstantynopol, 28 (16) października.* W Mezopotamji rozruchy przybierają coraz większe rozmiary. Komunikacje zostały wszędzie przerwane; kilku wyższych urzędników zamordowano. W okolice zbuntowane wysłano natychmiast wojska. Według raportu złożonego sułtanowi przez tureckiego ministra wojny w przedmiocie reformy wojskowej, Turcja postawić może pod bronią armję ruchomą 700,000 ludzi, składającą się z następujących sił: milicji regularnej 330,000; rezerwy 70,000; drugiej rezerwy (utworzonej głównie przez reorganizację redyfów) 300,000 luddzi. (*Cor. Hav. Bul.*)

* *Nowy-Jork, 1 listopada (20 października).* Dług Stanów Zjednoczonych zmniejszył się w przeciągu m. października o 7 i pół miljonów. Minister Butwell donosi, że w m. listopadzie odbywać się będzie dalszy skup bonów i sprzedaż złota. (*B. Reut.*)

* (L u d w i k M i e r o s ł a w s k i o s z k i c o w a n y p r z e z Z y g m u n t a M i ł k o w s k i e g o). *Warsz. Dniew.* pisze: „Pod takim tytułem wyszła świeżo w Paryżu w języku polskim broszura, zawierająca 38 stron dość drobnego druku, i stanowiąca dalszy ciąg polemiki pomiędzy Miłkowskim (w *Niepodległości*) z jednej,—a Mierosławskim (w *Głosie Wolnym*) z drugiej strony. Główniejsze punkta tej nowej kampanji przeciwko znanemu awanturnikowi są to ciągle te same, mianowicie: dowody, że Mierosławski odznacza się talentem dezorganizowania wszystkiego, że szafuje oszczerstwami, że swój udział w ostatniem powstaniu upamiętnił procesowaniem się o tytuły, że nie zdał rachunków z powierzonych mu funduszów „narodowych". Autor broszury usprawiedliwia się co do zarzutu, zrobionego mu przez Mierosławskiego, jakoby miał nieczyste ręce pod względem pieniężnym, i opowiada długą historję swych wędrówek w Mołdawji i Galicji w charakterze emisarjusza; lecz z tych usprawiedliwień oczywiście okazuje się ten fakt, że Miłkowski nie będąc upełnomocniony przez żadną z fikcyjnych władz do poboru podatków, zbierał pieniądze od kogo mógł, niby na „sprawę", a przeżywał te pieniądze, dla tego, iż sam przyznaje, że swoich nie miał ani grosza, i nie wniósł do kasy „narodowej" ani grosza. Jednem słowem, obaj walczący są siebie godni. Mówiąc o tem, że Mierosławski mylnie przypisuje sobie jakieś genjalne zdolności, Miłkowski w następujący sposób charakteryzuje swego przeciwnika: „Gdybyśmy mieszkali w Polsce i byli członkami społeczeństwa, to z pewnością nikt nie powierzyłby mu ani szkoły, ani pułku, ani prezesostwa, ani żadnej funkcji wymagającej zdrowego rozsądku i trzeźwego poglądu. Byłby sobie dziwakiem". Do tych prawdziwych słów, można by dodać jeszcze, że pewno nikt nie ryzykowałby powierzyć obu antagonistom jakiegokolwiekbądź kapitału. Według zdania autora broszury, imaginacyjna wielkość Mierosławskiego podtrzymuje się niby tem, że niektóre ruskie organy zaszczycają tego niedoszłego jenerała zajmowaniem się nim, a przedstawiając go w prawdziwem, niekorzystnem dla niego świetle, dają niektórym politykom powód do trzymania się przeciwnych wniosków. Jeżeli podobne zdanie zawiera w sobie cząstkę prawdy, to chyba stosuje się do samych polskich emigrantów ze stronnictwa mierosławczyków, których przekonać nie są w stanie żadne dowody. Co się tyczy

zdrowej części obywateli tutejszego kraju, to w ich oczach, nieuznane genjusze „sprawy” bezwarunkowo i nazawsze utraciły wszelki urok i wszelką wiarę. Tak pomyślne przejrzenie społeczeństwa, jest niewątpliwie, bezpośrednim skutkiem bezstronnego oceniania przez ruską prasę (z *Dniewnikiem* na czele) niemoralnych intrygantów, spekulujących na pokój i pomyślność spokojnych obywateli”.

* (Mianowania.) *Warsz. Dniew.* pisze: „W uzupełnieniu podanej przez nas listy składu osobistego Cesarskiego warszawskiego uniwersytetu, możemy donieść, że dziekanem fakultetu historyczno-filologicznego, mianowany został rzeczywisty radca stanu, J. Kowalewski, a sekretarzami fakultetów: historyczno-filologicznego — p. o. profesora, P. Weinberg, prawnego—p. o. profesora prawa policyjnego, W. Miklaszewski, medycznego—doktór medycyny W. Chojnowski, a fizyczno-matematycznego—p. o. profesora fizjologji, A. W. Wrześniewski.”

* (Stan powietrza i choroby panujące w gubernji petrokowskiej w miesiącu wrześniu). Miejscowy dziennik gubernjalny pisze: Miesiąc wrzesień od początku do końca był pochmurny i po większej części dżdżysty, z wyjątkiem tylko czterech dni jasnych. Panujące wiatry były zachodnie. Temperatura była różna, w ogólności chłodne powietrze z każdym dniem bardziej dawało się uczuwać; tylko w dni wolne od wiatru, temperatura dochodziła czasem w południe od 17° do 20° R.; noce zaś w ogólności były chłodne, a 9-go września, w pierwszym dniu jesieni, spostrzeżono z rana mgłę jesienną w powietrzu. Odtąd dość często ukazywały się z rana mgły, a w końcu miesiąca rankami szron pokrywał dachy domów. Jak stan powietrza był nie stały, tak również charakter chorób był niejednakowy. W m. Łodzi szkarlatyna przybierała rozmiary epidemji, łączyła się z uporczywem zapaleniem gardła, a dzieci nie mające trzech lat wieku z trudnością wyzdrawiały z tej choroby. Szkarlatyna dostrzegana także była przez lekarzy w powiatach petrokowskim i bendinskim, ale rzadko. Koklusz epidemiczny nie ustał jeszcze w Petrokowie, i dostrzegany był przez lekarzy także w Rawie i Łodzi. Cierpienia kataralne i reumatyczne objawiały się we wszystkich powiatach gubernji w tym miesiącu, a inne słabości pojawiały się przypadkowo, z przyczyn niemających związku z stanem atmosfery. Na zwierzętach domowych pojawiał się jaszczur (aphthae epizooticae) we wszystkich powiatach gubernji, a karbunkuł tylko na jednej sztuce rogacizny w powiecie rawskim.

* (Śnieg). Podług korespondencji do *Gazety Warsz.* w okolicach m. Konina (powiat koniński, gubernja kaliszska) z dnia 16 (28) na 17 (29) października, spadły niepamiętne w tej porze śniegi, i to w takiej ilości, że przerwały wszystkie roboty w polach, pokrywszy je grubą na kilka cali warstwą śnieżną. Z upragnieniem wyczekiwano tam zmiany temperatury i spłynienia śniegów, z powodu nieukończonego kopania kartofli i buraków. W okolicach m. Kalisza w tymże samym czasie spadły również obfite śniegi. — Bawiące tam towarzystwo dramatyczne p. Trapszy, udało się, jak zapewniają, do Sieradza.

* (Ceny zboża). Podług dostarczonych nam wiadomości z d. 18 (30) października r. b. przez gubernatora kieleckiego, ceny zboża w gubernji kieleckiej od 22 września (4 października) do 1 (13) października były następujące: za czetwert żyta płacono przecięciowo rs. 6 kop. 64, owsa rs. 3 kop. 44, za pud siana kop. 27, słomy k. 20½.

* (**Kurjerek**). W tej chwili mamy nowy dowód nienormalności aury w bieżącym roku—widzimy albowiem, według ostatnich meteorologicznych wiadomości, że większe zimna panują na zachodzie niż na wschodzie, wbrew prawom szerokości jeograficznej—i tak: 19 (31) października rano, w Petersburgu było + 5,2, w Rydze + 1,9, w Moskwie + 5,2 a u nas w Warszawie + 0,3. W Kijowie było + 7,8 a w Rzymie tylko + 7,0. Oprócz tego i śnieg który u nas zaledwie popruszył, w Częstochowie i Końskich spadł w obfitości. Wczoraj, przy nowej kwadrze słońce pokazało się wprawdzie, lecz pomimo to barometr trzyma się uporczywie pomiędzy deszczem i niestałą pogodą! a dziś już całkiem opadł na słotę.

— Wczoraj spełniło się pierwsze przedstawienie nowego baletu „Flick i Flock”, o którym już mówiliśmy obszerniej z powodu odbytej poprzednio jeneralnej próby. To co wówczas powiedzieliśmy, że nowy ten balet może wskrzesić zletargowany gust publiczności tutejszej do widowisk choreograficznych—spełniło się istotnie. Sala teatru zapełniona od góry do dołu, była tego najwymowniejszym dowodem. W istocie „Flick i Flock” posiada wszystkie warunki potrzebne do rozciekawienia i zajęcia widzów: jego przepyszne dekoracje, bogate kostjumy, panorama stolic, przesuwających się zręcznie—wreszcie też i tańce urządzone z wielką znajomością estetycznego efektu, słowem wszystko przyczyniało się razem i z osobna, do uświetnienia tego widowiska. Panna Kowalska, która w ciągu drugiego obrazu w pierwszym akcie, prawie ze sceny nie schodzi a i w trzecim akcie ma dosyć trudu, wykonała wybornie wszystkie powierzone jej tańce, a w pas de trois w akcie trzecim grzmiące otrzymała oklaski. Nie szczędzono ich również p. Dylewskiej, która tak w pierwszym akcie jako i w drugim, mianowicie zaś w tańcu Odaliski, i pięknie tańczy i prześlicznie wygląda. Rozumie się że i trzeciej solistce występującej w tym balecie, p. Piotrowskiej, publiczność okazywała oznaki zupełnego zadowolenia. Już to za wykonanie „Flicka i Flocka“, należy się szczere uznanie całemu składowi tutejszego baletu—bo i koryfejki i cały corps de ballet nie schodzą tu prawie ze sceny w ciągu całego przedstawienia u odpoczywają tylko przy przemianie kostjumów—gdyż jedne i też same tancerki w coraz innych ubiorach ukazywać się muszą. Samej tylko pannie Oliwińskiej, jednej z utalentowanych solistek stała się krzywda—przeznaczono jej bowiem rolę, w której bezpiecznie mogłaby wystąpić każda początkująca z corps de balletu tancerka. Żadna przecież z solistek, nie tańczy tak pięknie i dziarsko mazura jak panna Oliwińska a i w tak zwanym wielkim tańcu, okazała ona nieraz dowody niepospolitego uzdolnienia. Pomiędzy koryfejkami odznaczyła się świetnie panna Buczyńska. — Reassumując to nasze sprawozdanie z pierwszego przedstawienia „Flicka i Flocka“ czujemy się w obowiązku zaświadczyć, że dyrekcja uczyniła wszystko co mogła, ażeby ten nowy utwór choreograficzny zelektryzował publiczność i rozbudził jej sympatję do widowisk podobnego rodzaju.

— Onegdajsze drugie z kolei przedstawienie, „Panny de Belle Isle“, nietylko że napełniło salę teatru, lecz dało oraz sposobność p. Tatarkiewiczowi rozwinąć wrodzony talent, który podczas pierwszej reprezentacji zostawał jeszcze pod wpływem niedyspozycji. Z każdą nową rolą odegraną przez p. Tatarkiewicza, utwierdzamy się w przekonaniu, że ten młody i pełen talentu artysta, zastąpi nam z czasem nieodżałowanego Komorowskiego, którego tak szczęśliwie powierzchownością przypomina.

— Dyrekcja teatru zasiliła znowu swój zapas repertuaru dramatycznego pięcio-aktową trajedją H. Laubego, p. t. „Hrabia Essex“, którą przetłumaczył na polski język p. J. S. Jasiński.

— Podczas przedstawień dramatów i trajedji, orkiestra nie będzie już grywać w antraktach w wielkim teatrze. Tę nową reformę rozpoczęła już „Panna de Belle Isle“.

— Zakład fotograficzny p. Beyera, przeniesiony został znowu do tego domu, wprost Saskiego placu, gdzie poprzednio kwitnął przez lat tyle.

— Nowa sala, przeznaczona na wystawę sztuk pięknych, już bliską jest ukończenia.

— W dniu onegdajszym, starozakonny Jankiel Silewski, przybyły do Warszawy z miasta Tykocina, w domu zajezdnym pod N. 958/9, zmarł nagle.

— Stanisław Zakrzewski, wyrobnik z wsi Szopy Niemieckie, powiatu warszawskiego, dostawionym będąc do szpitala Ewangelickiego, w takowym w przeciągu kilku godzin zmarł. O wypadkach tych, w celu wyprowadzenia śledztwa, zawiadomiono sąd.

* *Kursa monet zagranicznych w Warszawie.*

Za talar	*wczoraj* rs. 1 kop. 21		*dziś* rs. 1 kop. 21.	
Za frank	„ „ — „ 33½		„ „ — „ 33½.	
Za złoty reń.	„ „ — „ 67		„ „ — „ 67.	

NB. Wiadomość ta nie pochodzi z urzędowego źródła i może tylko służyć za wskazówkę.

* (Podróż Najjaśniejszej Pani). *Kijewlanin* podaje wiadomość, że Najjaśniejsza Pani spodziewana jest w Kijowie po 25 października (6 listopada); powiadają, że Jej Cesarska Mość zatrzyma się w Kijowie na jeden dzień lub dwa dni dla wypoczynku. Powiadają także, że ażeby nie nużyć Najjaśniejszej Pani przeprawą na parostatku, powzięto zamiar (jeżeli można będzie zdążyć) poprowadzenie komunikacji lądowej na lewym brzegu Dniepru, od Mikołajewskiego mostu wiszącego, do stacji tymczasowej „Dniepr,” położonej na drodze żelaznej kijowsko-kurskiej.

* (Komunikacja na drodze żelaznej Mikołajewskiej). *Birż. Wied.* donoszą, że ruch pociągów pasażerskich na drodze żelaznej Mikołajewskiej został już przywrócony 19 (31) października. Pociągi tak z jednej jak i z drugiej strony dochodzą tylko do rzeki Msty, pasażerawie zaś przeprawiają się przez rzekę za pomocą promu na prędce urządzonego. W ten sposób ruch pasażerów został zabezpieczony, jakkolwiek z niektóremi niedogodnościami, lecz trudno będzie przywrócić w prędkim czasie ruch towarów. Pominąwszy straty, które poniosło towarzystwo główne i które muszą być bardzo znaczne, sama nawet publiczność uczuje, niestety, skutki smutnej katastrofy spalenia się mostu na rzece Mście, albowiem dowóz wielu przedmiotów użytku powszechnego z gubernij wewnętrznych dokonywał się wyłącznie drogą żelazną Mikołajewską. — Minister dróg komunikacji, hrabia Bobryński, wyjechał 20 października (1 listopada) drogą żelazną Mikołajewską na miejsce pożaru, prezes zaś rady towarzystwa głównego dróg żelaznych ruskich hrabia Strogonow, wrócił ztamtąd do Petersburga 22 października (3 listopada) pociągiem pocztowym. Wszystkie roboty około zupełnego przywrócenia ruchu dokonywane są pod kierunkiem osobistym dyrektora drogi żelaznej Mikołajewskiej, p. Keniga.

* (Bractwo prawosławne). Gazeta djecezjalna podolska donosi o założeniu w powiatowem mieście Latyczewie bractwa prawosławnego. Ustawa tego bractwa tak określa jego czynności: dopomaganie rozpowszechnieniu prawosławia, upiększenie kościołów prawosławnych, ulepszenie bytu duchowieństwa w Latyczewie, pomaganie w zakładaniu szkół i urządzeniu choru śpiewaków, wspieranie ubogich.—W djecezji niżegrodzkiej przy klasztorze horodeckim, w którym miał miejsce zgon Aleksandra Newskiego, podług doniesienia „Przeglądu prawosławnego,” także pozwolono założyć „bractwo Aleksandro-Newskie,” którego celem jest wspieranie szkoły parafjalnej, założonej przy klasztorze dla ubogich i sierot, oraz urządzenie przy klasztorze szpitala i domu przytuku.

* (Proces). *Gołos* pisze, że 13-go października, przed sędzią pokoju wydziału 7-go, p. Annenkowem, wnoszona była sprawa na powództwo artystki francuzkiej trupy p. Leokadji Carné przeciwko artyście tejże trupy p. Pawłowi Deveau o obelgi czynne (uderzenie w twarz). Z zeznań pokazało się, że p. Deveau uderzył p. Leokadję za to, że na próbie, po kłótni z jego żoną, powiedziała: „je vaux votre femme“ (wartam twej żony); p. Deveau nie przeczył zaskarzonego czynu, tłumacząc się, że uniesiony był gniewem z powodu obelgi jaką p. Leokadja wyrządziła jego żonie. Sędzia skazał p. Deveau na dwumiesięczny areszt policyjny. P. Deveau odwołał się od tego wyroku, a zatem sprawa przeniesiona będzie do zgromadzenia sądu pokoju.

* (Nowe dzieło). Podług doniesienia gazety *Gołos*, wyszedł w Moskwie trzeci tom obszernego dzieła p. Afanasiewa: „Poetyczne poglądy słowian na naturę“. Tom ten obejmuje 840 stronnic ścisłego druku. in 8-o, i zawiera 22—28 rozdziałów całego dzieła. 29 rozdział (Rys starodawnego bytu słowian, obrządki ich weselne i pogrzebowe), którym szanowny autor, podług początkowego swego planu, chciał zakończyć swe dzieło, będzie przedmiotem osobnej monografji. P. Afanasiew jest wielki znawca starożytności ruskiej, któremu zawdzięczamy wyborny zbiór narodowych naszych powieści i legend, a przeto nie mamy potrzeby zalecać nowego jego dzieła; wiadomo bowiem czytelnikom ile ono jest zajmującem pod względem słowiańskiej narodowej kosmologji o upiorach, o duszach zmarłych, wieszczkach, wróżkach, świętach narodowych i t. d. W końcu tego tomu zamieszczony jest opis imion i przedmiotów do wszystkich trzech tomów tego dzieła.

* (Teatr w Kairze). Gazeta *Liberté* pisze z Kairu: Parostatek *Said* odpłynął z Marsylji 29 września, zabrawszy z sobą do Aleksandrji p. Dranet-beja, dyrektora teatrów w Kairze, wraz z jego sztabem, panią Lagroi, śpiewaczek pp. Feruci, Sarolta, Bossi, i śpiewaków Radovani i Bajro, zaangażowanych do opery włoskiej. W Messynie przyłączyła się do nich śpiewaczka Grossa, która tam oczekiwała przybycia parostatku. W tym właśnie czasie odebrano na parostatku depeszę z zawiadomieniem, że z Wenecji i Trjestu udało się do Kairu 140 artystów i artystek baletu, opery i orkiestry. Podczas żeglugi, dyrektor Dranet-bej zaproponował koncert, rozumie się bezpłatny, w którem przyjęli udział wszyscy obecni artyści. Nakoniec szczęśliwie stanęli oni w Kairze. Tam pobudowane zostały w tym roku wielki teatr opery i cyrk, a mały teatr dramatyczny, istniejący od roku zeszłego, powiększono i odnowiono. Wielki teatr wystawiony został przez budowniczego włocha p. Avoskani w ciągu pięciu miesięcy, z ciosanego kamienia, ze wszelkiemi dogodnościami. Dekoracje są roboty

najlepszych malarzy paryzkich. Loża wice-króla umieszczona jest z lewej strony od widzów; a na przeciwko — loża wice-królowej i trzy okratowane loże dla haremu. Unoszą się nad uprzejmością wice-króla, który oprócz znacznej płacy, przeznaczył dla każdego artysty bezpłatnie umeblowane mieszkanie, co nie jest bagatelą, bo teraz w Kairze za skromny mały pokój płaci się 25 franków na dobę.

Austrja i Ziemie słowiańskie.

* (Kwestja dalmacka.—Sprawy czeskie i reforma wyborcza). *Wiedeń, 1 listopada.* Nie otrzymano z Dalmacji żadnych nowych wiadomości, działania wojenne zostały, jak się zdaje, zawieszone na chwilę, lecz tymczasem tak tu, jak również w Peszcie i Pradze, zaczyna opanowywać umysłami pessymizm niesłychany. Dziwnym rysem charakteru ludowego w Austrji jest to, że natychmiast zniechęcenie i nawet upadek na duchu opanowywa umysły, jak skoro rzeczy przybierają gdziekolwiek zwrot niebezpieczny; miało to miejsce podczas wszystkich wojen w ciągu ostatnich dwóch dziesiątków lat, i wychodzi to znowu obecnie na jaw z tego powodu, że jenerałowi Wagnerowi nie powiodło się przytłumić powstanie w Dalmacji w ciągu 48 godzin. Nikt nie chce tu zastanowić się nad tem, że zarówno stosunki klimatyczne jak i własności gruntu, oraz trudności napotykane w koncentrowaniu znaczniejszych mas wojsk w tym oddalonym punkcie monarchji, oraz inne, nie raz już wspominane okoliczności, muszą opóźnić uspokojenie Dalmacji. Od słusznych poniekąd użalań co do błędnej polityki rządu, który nie przedsiębrał od wielu już lat najmniejszej rzeczy dla przywiązania Dalmacji do monarchji, przyszło już do tego, iż słyszymy także skargi na niezręczność dowódców wojsk, na wadliwy sposób zaopatrywania armji w żywność, na złego ducha w oddziale działającym na widowni powstania i t. d., pomimo iż żaden z piszących podobne rzeczy nie jest w możności i nie posiada zdolności do traktowania o podobnych rzeczach. — Również co do nieobecności cesarza i głównych ministrów w chwili tak krytycznej jak terazniejsza, dają się słyszeć w Peszcie i Pradze głosy niezadowolenia. Zwłaszcza pisma czeskie są pod tym względem nadzwyczaj niepowstrzymałe; twierdzą one, że czesi oddani zostali obecnie całkiem w ręce centralizującego stronnictwa militarnego, i *Narodni Listy* ostrzegają ministrów w wyrażeniach nacechowanych groźbą, ażeby nie dopuszczali się żadnego zamachu przeciw narodowi czeskiemu podczas nieobecności cesarza, albowiem cały naród udałby się w takim razie do Wiednia dla pociągnięcia rządu do odpowiedzialności. Tymczasem rozdrażnienie organów czeskich jest na teraz dość trudne do zrozumienia, albowiem powinnyby one dobrze wiedzieć, że podczas nieobecności cesarza nie może być wcale mowy o ważniejszych czynnościach rządu. Domyślać się przeto należy, że taki groźny ton mowy dzienników czeskich ma na celu jedynie przeszkodzenie zbyt centralistycznemu ukształtowaniu reformy wyborczej, przygotowywanej na teraz w ministerstwie. Opracowanie projektu w tym względzie powierzone zostało szefowi sekcji w ministerstwie spraw wewnętrznych, p. Stehlin'owi, któremu oświadczono, że byłoby pożądanem, ażeby mógł on przyspieszyć swą pracę w ten sposób, iżby obrady całego ministerstwa nad tym przedmiotem mogły rozpocząć się 15-go listopada. Ministerstwo przeto mieć będzie przeszło dwa tygodnie czasu do roztrząśnięcia tego projektu, jeżeli potwierdzi się pogłoska, że posiedzenia rady państwa mają być otwarte 2-go grudnia, t. j. w dwudziestą rocznicę wstąpienia na tron panującego obecnie cesarza, i że radzie tej złożony zostanie niezwłocznie projekt reformy wyborczej, jako pierwszy dokument działalności ministerjalnej. Zresztą zdaje się, że pominąwszy kwestję reformy wyborczej, niezadowolenie w Czechach spowodowane zostało także ostatniemi uchwałami sejmu czeskiego i w ogóle innowacjami zaprowadzonemi w w ciągu ostatniego roku. Jest to dziwnym bezwątpienia zjawiskiem, że reprezentacje czeskie miast Pisku i Rokiczan uchwaliły zwinąć założone przez nie szkoły realne, albowiem nie chcą, ażeby te zakłady naukowe poddane zostały pod nowe prawo o wychowaniu publicznem. *(Nordd. A. Z.)*

* (Powstanie w Dalmacji). *Die Presse* podaje z Cattaro, pod datą 24 października, następujące sprawozdanie świadka naocznego o bitwie stoczonej 23-go października koło fortów Trinita i Gornada. „Oba te forty położone są na wzgórzach, które otaczają bezpośrednio Cattaro; odległe są one od siebie o 1,500 kroków i znajdują się zaledwie o pół mili od Cattaro. Oba uzbrojone są działami rozmaitego kalibru. Trinita panuje nad drogą wiodącą z Cattaro na południe do Budua. Załogi tych fortów, złożone każda z pół kompanji pułku piechoty Wimpffena i z kilku artylerzystów, pod dowództwem oficera, spostrzegły jeszcze w sobotę z rana podejrzane zbliżanie się powstańców, po większej części pojedynczemi bandami, które atoli cofały się natychmiast. Około godziny 1-ej nadciągnęły raptem większe oddziały, które korzystając z miejscowości bardzo poprzecinanej, pokrytej wielkiemi odłamami skał i wąwozami, zakradły się i poczęły dawać natychmiast ognia. Załogi każdego z tych fortów, liczące po 50 do 60 ludzi, odpowiedziały także silnym ogniem, który przyprawił powstańców o znaczne straty. Pomimo to oba forty (z których Trinita jest raczej blokhauzem bez foss) byłyby może nie zdołały utrzymać się, gdyby bataljon pułku piechoty Franciszka-Karola nie był przyszedł na pomoc z Cattaro o godzinie 3-ej. I wówczas jeszcze nawet powstańcy, których siły wynosiły od 1,200 do 1,500 ludzi, którzy byli wybornie dowodzeni i którym sprzyjała nadzwyczaj miejscowość, stawiali jak najsilniejszy opór, aż nareszcie o godzinie 5-ej nadciągnął z Cattaro bataljon pułku piechoty Ernesta, który atakował powstańców z boku i dał ognia 10 do 12 razy; powstańcy poczęli ratować się ucieczką, przyczem byli silnie ostrzeliwani przez obie baterje górskie i z obu fortów. O godzinie 6-ej padł ostatni strzał. Wojska poniosły następujące straty: bataljon Wimpffena w Gornada miał 1 zabitego i 1 ranionego; bataljon Karola-Franciszka 2 ludzi zabitych, oraz 1 oficera i 6 żołnierzy ranionych. Powstańcy, którzy ucierpieli mocno, zwłaszcza przy odwrocie, musieli mieć około 70 zabitych i 100 ranionych, z których atoli przenieśli większą część do Czarnogórza. Małe straty wojsk tłomaczą się tem, że stały one zasłonięte po samą głowę. Walka była tak zawziętą, że powstańcy zbliżali się aż pod same mury fortu i strzelali przy samych ich otworach. Zauważyć należy, że każdy z dwóch bataljonów, które przyszły w pomoc, liczył tylko po 300 ludzi. Do dzisiejszego dnia w południe, wszystkie siły zbrojne w Bocca di Cattaro, wraz ze wszystkiemi załogami fortów, wynosiły 3,400 ludzi, licząc w to i chorych i t. d. Dziś w południe przyszedł pułk Marojczycza, liczący 1,500 ludzi. Dnia 21 b. m. wieczorem powstańcy napadli na blokhauz Staniewicz pod Buduą; korzystając z chwili, w której dowódca, porucznik Karol Weiss z 27-go bataljonu strzelców, otwierał sam wrota kobiecie, która przyniosła zapasy żywności (o godzinie 7-ej wieczorem), powstańcy zabili porucznika wystrzałem i 14-ma cięciami pałaszem, i wkroczyli natychmiast do blokhauzu, gdzie zabili kilku żołnierzy, poczem wzięli do niewoli i uprowadzili z sobą załogę złożoną z 22 strzelców i 7 artylerzystów. Jeden strzelec, który zapłacił okup, przyniósł o tem wiadomość do Cattaro. W bitwie pod Trinita, wszystkie wojska austrjackie uzbrojone były w karabiny odtylcowe (Wänzla), które okazały się wybornemi. Załogi fortów wystrzelały wszystkie swoje ładunki, mianowicie po 60 do 80 na każdego żołnierza."

* (Sprawy galicyjskie). *Słowo* lwowskie w swym artykule wstępnym w numerze 82-m, wynurza następujące myśli z powodu mowy dedutowanego Ławrowskiego, mianej przez niego na posiedzeniu wieczornem sejmu lwowskiego z 15 (27) października: „Mowa wice-marszałka dotyczyła kwestji pojednania dwóch narodowości mieszkających na przestrzeni Galicji i Krakowa, i motywowała znany projekt, przy pierwszym jego odczycie, od którego to projektu ma zależeć pojednanie dwóch stron wiodących spór w kraju. Projekt ten powinienby zawierać w sobie słuszne żądania ludu ruskiego, na podstawie przyjętej w Austrji zasady równouprawnienia. Spodziewaliśmy się, że reprezentanci naszego narodu żądać będą dla niego tego, z czego korzystają polacy galicyjscy, i że w razie niepowodzenia, wyjdą z sejmu. Wszyscy prawie deputowani ruscy, z p. Ławrowskim na czele, ułożyli 32 artykuły projektu, określające warunki przyszłego pokoju i zgody pomiędzy polakami i rusinami. Okazaliśmy spółczucie dla tego projektu, w przekonaniu, ze warunki tak umiarkowane postawione zostały polakom w zamiarze usunięcia wszelkich powodów do odrzucenia takowych i do nieporozumień, sprawcami których byli oni dotąd. Jakkolwiek pożądane jest dla nas wszelkie porozumienie się z polakami, pomimo to reprezentant Rusi powinien pamiętać przedewszystkiem o honorze i godności swego narodu. Naród rusiński nie ma po co obawiać się upadku od ciosu polskiego; może on być jedynie powstrzymany w swoim rozwoju na jakiś czas. Mowa p. Ławrowskiego wskazywała przeciwnie na to, jakoby ludowi halickiemu nie pozostawało nic więcej, jak tylko liczyć na łaskę polską, albowiem łaska niemiecka opuściła go. Polacy przemawiali do nas przedtem w takim mianowicie duchu, lecz wówczas jedynie, gdy chcieli przeciągnąć nas do swego obozu. P. Ławrowski nie mógł mieć na widoku takiegoż planu względem polaków. Nie sądzimy również, ażeby Ruś halicka podobna była do syna skazanego na śmierć, a p. Lawrowski do matki błagającej o litość dla niego. W swojej mowie powiedział on więcej niż należało powiedzieć *ad captandam benevolentiam* polaków na korzyść projektu. Nie wątpimy, że jedynie miłość dla narodu podyktowała mu te wyrazy; szkoda tylko, że wyrazami temi pochlebił on mniej rusinom niż polakom. Pierwsi z nich upatrywali w niektórych wyrażeniach szlachetnego mówcy niejaką obrazę dla uczucia narodowego, drudzy zaś spostrzegli osłabienie wychodzące na jaw epidemicznie w łonie inteligencji halicko-ruskiej, osłabienie, z którego chcą oni skorzystać po swojemu. Mówiliśmy już, w jakim duchu wpływowa część polaków pojmuje pojednanie z nami. Warunki stawiane przez tych panów są takie, że niepodobna ich przyjąć bez ostatecznego poniżenia. Dopóki stronnictwo to mieć będzie przewagę w sejmie, dopóty wszystko pozostanie jedynie marzeniem".— Posiedzenia sejmu lwowskiego zamknięte zostaną 6-go listopada, i wątpić należy, ażeby do tego czasu załatwioną została kwestja pojednania, pomimo iż przy dobrych chęciach ze strony sejmu, czas ten byłby wystarczającym.—Dyrektor sceny ruskiej p. Molencki przyjechał ze swą trupą do Lwowa. Zacznie on dawać przedstawienia pierwszych dni listopada, w wielkiej sali domu narodowego. — Znakomity patrjota słowacki, Dr. J. L. Hurban, stawał niedawno w Peszcie w sądzie za swój artykuł pod tytułem: „Czego uczy nas historja", ogłoszony w czasopiśmie *Pesztbudinskija Wiedomosti.* Jakkolwiek artykuł jego obejmuje jedynie wspomnienia o czasach minionych, i przytoczone są w nim fakta jak najprawdziwsze o uciskaniu narodowości słowackiej przez madjaronów, pomimo to sąd przysięgłych, większością 8 głosów przeciw 7, uznając p. Hurbana winnym podżegania przeciw narodowości madjarskiej, skazał go na sześć miesięcy więzienia i na karę pieniężną w wysokości 200 guldenów. Wyrok ten wywarł bardzo niemiłe wrażenie na słowaków, którzy zebrali pomiędzy sobą pieniądze pomienione, ażeby zapłacić za p. Hurbana.—Z Żółkwi piszą do *Słowa* lwowskiego, że proboszcz tameczny obrządku łacińskiego Nowakowski, nietylko sprowadził tam 8 jezuitów, lecz zamierzał nadto skłonić magistrat do sprowadzenia zakonnic felicjanek, dla powierzenia ich opiece szpitala miejscowego; lecz magistrat miasta Żółkwi sprzeciwił sią stanowczo żądaniu księdza Nowakowskiego, oświadczając między innemi, że szpital w Żółkwi leczy takie głównie osoby, choroba których nie jest zbyt przyzwoita, i że przeto nie wypada kobietom pielęgnować takich chorych.

Prusy i Niemcy

* (Rozprawy nad budżetem.—Prawo o wychowaniu publicznem). *Prov. Corresp.* z 3-go b. m. podaje następujące wiadomości: „Minister skarbu, który porozumiał się już z innymi ministrami, będzie niezwłocznie w stanie złożyć w izbie deputowanych spodziewane dalsze komunikacje. Rozprawy nad budżetem, przerwane niedawno, rozpoczną się na nowo prawdopodobnie we czwartek (4-go listopada).—Prawo o wychowaniu publicznem, które podług oświadczenia objętego mową tronową przy otwarciu sejmu, ma objąć całą dziedzinę wychowania, od szkół elementarnych aż do uniwersytetów, zostało już opracowane przez ministra wyznań i przyjęte przez całe ministerstwo, po uzyskaniu zaś upoważnienia ze strony króla, zostanie złożone niezwłocznie w izbie deputowanych."

Francja.

* (Agitacja na korzyść ceł opiekuńczych). *La Presse* powiada, że agitacja na korzyść ceł opiekuńczych, prowadzona obecnie z taką gorliwością, nie osiągnie wprawdzie celu właściwego, t. j. wypowiedzenia traktatu handlowego z Anglją, lecz pomimo to, nie pozostanie bez ważnych skutków. Powiadają, że taryfa celna ma być zmodyfikowaną w ten sposób, ażeby zadosyćuczynić przynajmniej w pewnej mierze reklamacjom przędzalni i innych fabryk, których skarg wysłuchał niedawno p. Ozenne, pełnomocnik rządu, posyłany do departamentów północnych i wschodnich dla przekonania się o położeniu tam przemysłu fabrycznego. Powiadają, że opracowywany jest już projekt do prawa w tym względzie. *(Nordd. A. Z.)*

Włochy i Rzym.

* (Proces.) Rozprawy w procesie Lobbia zaprzątają we Florencji powszechną uwagę. Zeznania świadków będą bardzo kompromitujące dla oskarżonych. Na posiedzeniu sądu z 30-go października, jeden ze świadków powiedział, że gdy wyszedł w nocy z domu położonego w pobliżu widowni wydarzenia, widział, jak jakiś człowiek wystrzelił z pistoletu, potem upadł i dał drugi strzał. Łatwo zrozumieć, jakie wzburzenie wywoła w szeregach radykalnych takie zeznanie, tak niepomyślne dla ich stronników. *(Nordd. A. Z.)*

Turcja i ziemie słowiańskie.

* (Nota). Gazeta czeska *Narodni Listy* ogłasza następującą depeszę telegraficzną z Zadaru (Zara): „Dnia 12 (24) października, senat czarnogórski wezwany był na posiedzenie nadzwyczajne. Na zgromadzeniu tem postanowiono wystósować w imieniu księcia czarnogórskiego notę do wszystkich rządów Europy zachodniej. W tym dokumencie dyplomatycznym książę ma oświadczyć, że nie będzie w stanie powstrzymać czarnogórców od udziału w powstaniu kotarskiem, jeżeli zajście rządu austrjackiego z dalmatami nie zostanie załagodzone w jak najprędszym czasie."

PRZEWODNIK WARSZAWSKI

Warszawa, dnia 24 Paźdz. (5 Listopada).

KOLEJE ŻELAZNE

odchodzą:

Z Warszawy: Do Sosnowca i Granicy, pociąg pospieszny o godzinie 6 minut 30 rano i pociąg osobowy o godzinie 11 rano. — Do Aleksandrowa, pociąg osobowy o godzinie 1 minut 33 po południu i pociąg pospieszny o godzinie 6 minut 30 rano.—Do Terespola, pociąg osobowy o godzinie 10 rano. — Do Petersburga pociąg pośpieszny o godzinie 11 rano i pociąg osobowy o godzinie 11 w nocy.

przychodzą:

Do Warszawy: Z Sosnowic i Granicy, pociąg pospieszny o godzinie 8 minut 51 wieczór i pociąg osobowy o godzinie 5 minut 38 po południu. — Z Aleksandrowa, pociąg osobowy o godzinie 3 po południu i pociąg pospieszny (razem z Granicznym). — Z Terespola pociąg osobowy o godzinie 5 minut 36 po południu. — Z Petersburga, pociąg pospieszny o godzinie 5 po południu i pociąg osobowy o godzinie 4 rano.

Kolej Fabryczno-Łodzka.

Pociąg Nr. 1, wychodzi z Łodzi o godz. 12 min. 23 przybywa do Koluszek o godz. 1 m. 10 i tam spotyka się z pociągiem osobowym drogi żelaznej warszawsko-wiedeńskiej. Podróżni pociągiem tym udający się, przybywają do Sosnowic o godz. 9 wieczór, a do Wrocławia o godz. 12 m. 12 rano.

Pociąg Nr. 2, wychodzi z Koluszek o godz. 2 min. 35 przybywa do Łodzi o godz. 3 m. 32. Pociąg ten łączy się w Koluszkach z pociągiem osobowym drogi żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej, wychodzącym z Sosnowic o godz. 7 m. 30 rano. Podróżni pociągiem Nr. 1 przybywający do Koluszek o godz. 1 m. 20 łączą się z tymże pociągiem drogi żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej, przybywają do Warszawy o g. 5 m. 38 po południu, a do Aleksandrowa o g. 7 m. 20 wieczorem.

Kalendarz.

W sobotę 25 października (6 listopada) — św. Leonarda wyznawcy. — Słońce wsch. o godz. 7 min. 5; zach. o godz. 4 min. 21.

W niedzielę 26 października (7 listopada) — św. Wilibalda bisk. — Słońce wsch. o godz. 7 min. 7; zach. o godz. 4 min. 20.

Stan pogody.

Dziś z rana ciepła + 1.°8 R.

Wczoraj.	o g. 6 z rana.	o g. 4 po poł.
Barometr w milimetrach	735.4	734.2
Termometr Reaumura	+0.°3	+2.°9
Stan nieba	na p.pochmur.	pochmurny

Największe ciepło + 3,°3 R. Najmniejsze ciepło + 0,°1 R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 4 cali 0.

Widowiska.

WIELKI TEATR. — *Dziś*, w piątek, dramat w 5-ciu aktach, **Panna de Belle-Isle**. — Osoby: Książę de Richelieu, par Francji—p. *Swieszewski*; Panna Gabrjela de Belle-Isle—pani *Modrzejewska*; Margrabina de Prie — pani *Niewiarowska*; Kawaler d'Aubigny, porucznik gwardji królewskiej—p. *Tatarkiewicz*; Kawaler d'Auvray—p. *Grzywiński*; D'Aumont, kapitan gwardji—p. *Boczkowski*; Chamillac — p. *Dąbrowski*; Marysia, służąca margrabiny—panna *Gilska;* Lokaj margrabiny—p. *Jejde*; Germain, lokaj księcia de Richelieu — ***. — *Jutro*, w sobotę, opera **Halka**. — *Wczoraj*, we czwartek, dawano balet **Flick i Flock**, było osób 1030.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Jutro*, w sobotę, komedje **Raj Miltona** (1-y raz) i **Pan Geldhab**.

W SALACH REDUTOWYCH. — *Dziś*, w piątek, danym będzie **Koncert** Ant. *Rubinsteina.*— Początek o godzinie 8-ej wieczorem.

GABINET ZOOLOGICZNY (w pałacu Kazimierowskim).—*Otwarty* **w Niedziele i Czwartki.**

MUZEUM SZTUK PIĘKNYCH (w pałacu Kazimierowskim), w pawilonie na lewo, we **Czwartki i Niedziele** bezpłatnie, od godz. 10-ej rano do 2-ej po południu.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim). — *Codziennie*, od godziny 10 rano do wieczora. — Cena wejścia kop. 15; w niedzielę zaś i święta kop. 5.

TEATR RAPPO. — *Dziś* i *codziennie*, **przedstawienia optyczne** H. Krosso.— Przedstawienia te zawierać będą cudne obrazy, objaśniane ustnym wykładem: 1) Geologja z rozmaitemi perjodami tworzenia się ziemi. 2) Potop, według najpierwszych oryginalnych rysunków Gustawa Doré w 15-u częściach. 3) Kolekcja najpiękniejszych miejsc w Europie i architektonicznych ozdób (przy pomocy magicznego światła). 4) Plastyczne dzieła sztuki, kopie największych mistrzów malarstwa, fantasmagorynne i czarodziejskie obrazy, dokonane przy pomocy optyki i cudowna gra kolorów.— Na powszechne żądanie. — Cena miejsc zniżona: Loża na osób 6, rubli sr. 3 kop. 30 na ubogich; loża na osób 4, rs. 2 k. 20 na ubogich; parquet kop. 50 i kop. 5 na ubogich; miejsce numerowane kop. 40 i 5 na ubogich; pierwsze miejsce kop. 30, drugie miejsce kop. 20; galerja kop. 10. Dzieci do lat 10-ciu płacą na pierwsze i drugie miejsce połowę. — Początek o godzinie wpół do 8-ej. — *Wczoraj*, było osób 180.

* Przyjechał do Warszawy: poseł austrjacki przy dworze heseńskim *von Bruck*, z Petersburga; — wyjechali: jenerał-lejtnant *Semeka*, do Płocka; jenerał-major *Mezencow*, do Wiednia; rzeczyw. radca stanu *Dawydow*, do Grodna.

* Dnia 23 (5) b. m. i roku, chorych w 8-u cywilnych szpitalach: przybyło 73, wyzdrowiało 28, umarło 6, pozostało 1797 (mężczyzn 873, kobiet 924), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 209, kobiet 177.

* Dnia 23 (5) bież. mies. i r., **urodziło się:** *chrześcjan:* płci męzkiej 9, płci żeńskiej 8; *starozakonnych:* płci męzkiej 4, płci żeńskiej 4, razem 25; —**zawarło śluby małżeńskie:** par: *chrześcjan* —; *starozakonnych* —; — **umarło:** *chrześcjan:* płci męzkiej 10, płci żeńskiej 7; *starozakonnych:* płci męzkiej 4, płci żeńskiej 3, razem 24.

* Zmarli w tych dniach: Józefina Legris, żona nauczyciela lat 45; Marjanna z Lewińskich Wolska, lat 47; Konstanty Brodowski, b. oficer wojsk Cesarsko-Ruskich, lat 39; Ewa z Bizoltów Getter, lat 57; Anna Kicińska, panna, lat 16; Franciszka Paprocka, lat 80; Joanna Murowska, lat 56; Juljan Polacki, urzędnik rządu gubernjalnego, lat 23; Jan Nepomucen Łaszewski, emeryt, lat 71; Elżbieta z Binglów Gepnerowa, wdowa po urzędniku b. komisji rządowej przychodów i skarbu, lat 80; Józef Wedych, obywatel m. Warszawy, lat 75; Marja z Schwartzów Borowska, lat 66; Zygmunt Popiel, bronzownik przy warsztatach kolei żelaznej warszawsko-wiedeńskiej, lat 17; Celestyna z Wierżbickich Leszczyńska, żona pułkownika inżynierów, lat 65; Franciszka Bobałska, lat 53, Anna z Rieglów Szymańska, lat 47.

Ceny Targowe.

dnia 23 Października (4 Listopada) 1869 roku.

RODZAJ PRODUKTOW	Czetwert		Korzec od — do			
	rsr.	kop.	ruble sr. i kopiejki			
Pszenica	10	72	5	77 1/2	6	70
Żyto	6	48	3	90	4	5
Jęczmień	—	—	—	—	—	—
Owies	3	84	2	20	2	40
Groch polny	6	72	3	60	4	20
Kartofle	1	32	—	75	—	82 1/2

Pud siana od kop. 30—33 1/2. Pud słomy od kop. 22 1/2 - 24.

Dowozy: Pszenicy 160; Żyta 229; Jęczmienia —; Owsa 286 czetwerti.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.

dnia 24 Października (5 Listopada) 1869 r.

MONETY.	Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Pół-Imperjały Rosyjskie	–	–	6	63
Dukaty Holenderskie nowe ważne	–	–	3	75
Frydrychsdory Pruskie	–	—	—	—
Pruski kurant za 100 tal.	–			
PAPIERY (bez wartości kuponów				
Obligi Skarbu za rs. 100	86	—	85	—
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100	–	–	—	–
Obligacje cząstk. z r. 1835 po złp. 500 za sztukę	—	—	113	—
Certyfikaty Banku na Oblig. cząstk. l. A. po złp. 300 za sztukę	—	-	56	75
Lit. B. po złp. 200 za sztukę z kupon.	—		37	25
„ „ „ bez kuponu	—	—	28	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 1-ej za rs. 100	91	20	90	87
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 2-ej za rs. 100*)	90	36	90	3
Obligi Towarzystwa Kredyt. Ziemskiego	100	67	100	25
Listy likwidacyjne za rs. 100*)	75	29	74	79
Dowody Kom. Centr. Likw. za rs. 100	40	—	-	-
5 pożyczka rosyj. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100	—	-	85	—
6 pożyczka rosyj. Stiglitza z r. 1855 za rs. 100	—	—	-	-
Bilety Banku Ces. Ros z r. 1860 za rs. 100	88	—		
Metaliki Lutowe za rs. 100	102		—	—
„ Sierpniowe za rs. 100	101	67	—	—
Rosyjska pożycz. prem. z 1864 rs. 100	150		—	—
„ „ „ z 1866 rs. 100	147	-	—	—
5% Listy Zastaw. Rosji	102	75	102	25
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rs. 125	144	—	—	—
Obligacje Główn. Tow. Ros. Dróg Żel. po frank. 2,000 za rs. 100	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.-Wied.	71	—	—	—
Obligacje Drogi Żel. War.-Wied. po fr. 500 za sztukę	–		—	—
Akcje Drogi Żel. War.-Bydgoskiej za rs. 100	71	—	—	
Akcje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100	—	—	—	–
Akcje Drogi Żel. War.-Terespolskiej za rs. 100	-	–	—	—
Obligacje Kolei Żel. War.-Terespolskiej.	—	—		
Akcje Drogi Żel. fab. Łodzkiej rs. 100	99	50	—	—

WEXLE.

			Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Berlin	100 Tal.	2 m.	118	80	118	50
„	„ „	k. t.	-	—	118	42 1/2
Wrocław	„ „	2 m.	–	—	—	—
Gdańsk	„ „	2 m.	—	—	118	42 1/2
Hamburg	300 B. Mk.	2 m.	180	45	—	—
Londyn	1 Ft. St.	3 m.	8	13	8	11
Paryż	300 Frank.	2 m.	96	75	96	60
Wiedeń	150 Zł. W. A.	2 m.	97	20	—	—
Petersburg	100 Rsr.	1 m.	98	50	-	-
„	„ „	k. t.	100	17	100	—
Moskwa	„ „	1 m.			—	—
„	„ „	k. t.	—		.	—

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych rs. 1 k. 46 2/3.
* „ „ „ od Listów Likwidacyjn. rs. 1 k. 71 1/9.

KURSA TELEGRAFICZNE

Ajentury Rudolfa Okręt

z Berlina, d. 23 Października (4 Listopada) 1869 r.

Z BERLINA.	żądają	płacą
Bilety Banku Rosyjskiego.		75 3/8
Weksle na Warszawę		75 3/8
„ Petersburg 3 tygodn.		82 7/8
„ „ 3 miesięczny		82
„ Londyn 3 „		6 23
„ Paryż 2 „		80 11/12
„ Hamburg 2 „		150 1/2
„ Wiedeń 2 „		81
Listy Zastawne 4%		67
Listy Likwidacyjne		56
Obligacje Skarbowe 4%		67 1/4
Koleje Rosyjskie		88 1/2
Akcje Drogi Żelaznej Terespolskiej		88 ?
Obligacje Drogi Żelaznej Terespolskiej		78 5/8
Akcje Drogi Żelaznej Warsz.-Wiedeńskiej		56 1/4
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Bydgoskiej		—
Nowa pożyczka premjowa 1-ej emisji		115 3/4
„ „ „ 2-ej emisji		112 5/8
5-ta Pożyczka Stieglitza		66 7/8
5% Listy Zastawne Ruskie		79 7/8
Żyto na targu		48 1/2
„ na dostawę w jesieni		47 3/4
Z WIEDNIA.		
Weksle na Londyn		124 20
„ Hamburg		
„ Paryż		49 40
Pożyczka Narodowa		68 90
5% Metaliki		
Akcje Banku Kredytowego		232 50
Z PARYŻA.		
Renta 3%		71 30
Renta Włoska		53 80
Akcje Kredytu Ruchomego		200
Z LONDYNU.		
3% Papiery (Consols)		93 1/4

OGŁOSZENIA URZĘDOWE. — ОФФИЦІЯЛЬНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

UWIADOMIENIA I PRZYWILEJE.
ЗАЯВЛЕНІЯ И ПРИВИЛЕГІИ.

N. D. 7925. *Судъ Исправительной Полиціи II. Отдѣленія въ Варшавѣ.*

Извѣщаетъ что приговоромъ Уголовнаго Суда въ Варшавѣ отъ 5 (17) Сентября с. г. утвержденнымъ Апелляціоннымъ Судомъ, имѣющимъ законную силу, Албертина Хорнъ, 28 лѣтъ имѣющая, повивальная бабка, въ Блонѣ проживающая, за неправильное и недозволенное врачеваніе силою 576 ст. Уложенія о наказаніяхъ, приговорена къ денежному взысканію въ количествѣ десяти рублей при наложеніи на нею двугодичнаго полицейскаго надзора.

г. Варшава, Октября 13 (25) д. 1869 г.

Предсѣдательствующій Судя, Добрачинскій.

Zawiadamia, że wyrokiem prawomocnym Sądu Kryminalnego w Warszawie z dnia 5 (17) Września 1868 r., potwierdzonym przez Sąd Apelacyjny, Albertyna Horn mieszkanka miasta Błonia, akuszerka, lat 28 licząca, za nieprawne i nieprawidłowe leczenie, w ślad art. 576 K. K. na karę pieniężną w ilości rs. dziesięciu, przy nałożeniu na nią dwuletniego dozoru policyjnego skazaną została.

Warszawa d. 13 (25) Października 1869 r.

Sędzia Prezydujący, Dobraczyński.

N. D. 8084. *Надзиратель I. Округа Варшавскаго Акцизнаго Управленія.*

Имѣетъ честь довести до общаго свѣдѣнія, что по заявленію Помѣщика Вноровскаго, изъ подвала принадлежащаго ему Барченскаго № 217, винокуреннаго завода, пропала книга съ не вполнѣ израсходованными провозными свидѣтельствами, а потому оставшіеся въ оной невырѣзанными свидѣтельства съ № 56,635 по № 56,663 включительно, слѣдуетъ считать не дѣйсствительными.

Г. Варшава, Октября 22 дня 1869 года.

Окружной Надзиратель, Беллей.

N. D. 7594. *Zarząd Drogi Żelaznej Warszawsko-Terespolskiej*

Zawiadamia osoby interesowane, że przedmioty pozostawione w kwartale 3-cim r. b. przez pasażerów na stacjach i w powozach, odebrane być mogą za udowodnieniem własności, od Zawiadowcy stacji Praga.

Wykazy tych przedmiotów znajdują się do przejrzenia u Zawiadowcy stacji Praga, Siedlce, Łuków i Terespol.

Warszawa d. 15 Października 1869 r.

OTWARCIE SPADKÓW.
ОТКРЫТІЕ НАСЛѢДСТВЪ.

N. D. 8058. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej.

Po zmarłych: 1. Janie Dolińskim, współwłaścicielu nieruchomości Nr. 1218 lit. A. w Warszawie. 2. Feliksie Wituskim, właścicielu dóbr Skoszew z Okręgu Brzezińskiego, toczy się postępowania spadkowe, do zakończenia którego, wyznacza się termin w kancelarji hypotecznej Gubernji Warszawskiej w Warszawie na dzień 28 Stycznia (9 Lutego) 1870 r.

Aleksander Dziewulski.

N. D. 5580. Pisarz Sądu Pokoju w Kutnie.

Po śmierci Salomona Dawida Asz, współwłaściciela nieruchomości w mieście Kutnie pod Nr. 35 i 36 położonych, tudzież wierzyciela sum: a) rsr. 150, b) rsr. 150, z przywiązanem do nich prawem zastawu na nieruchomości w temże mieście pod Nr. 35 sytuowanej, zastrzeżonych, c) rsr. 656 kop. 85 z procentem i kosztami, na nieruchomości pod Nr. 59 lit. *B.* sposobem ostrzeżenia zabezpieczonej, i d) rsr. 90 z procentem i kosztami, na nieruchomości pod Nr. 228 w temże mieście intabulowanej, toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego, termin prekluzyjny na dzień 6 (18) Lutego 1870 r. oznacza.

Kutno d. 21 Lipca (2 Sierpnia) 1869 r.

Kobyłecki.

REGULACJE HYPOTECZNE.
УСТРОЙСТВО ИПОТЕКЪ.

N. D. 8048. Sąd Pokoju w Kaliszu. Wydział Hypoteczny.

W skutek wniesionego żądania o wywołanie do pierwiastkowej regulacji hypoteki:

a) Domu murowanego w mieście Opatowku przy ulicy Staro-Kaliskiej pod Nr. 10 położonego z należącemi do niego zabudowaniami, placem pod temiż i podwórzem, ogrodem z tyłu tego domu będącym.

b) Stodoły z placem, na którym stoi pomiędzy stodołami miejskiemi położonej.

c) Dwóch kwart roli w teritorjum tegoż miasta w trzech polach po dwa składy w szerz w każdem położonych i należących do nich:

d) Pięciu przydziałków mianowicie: 1-szym dwuskładowym z łąką, ciągnącym się od szosy do strugi starej, położonym między gruntami Gatrycha i Konstantego Włocławskiego, drugim jedno-składowym z łąką ciągnącym się od szosy do strugi starej między gruntami Wojciecha Kowalkiewicza i Krzywika; trzecim dwóch składowym w Krośnie położonym, po obu stronach drogi z Opatówka do wsi Szulca wiodącej, między gruntami Konstantego Wrocławskiego i Nepomucena Rogozińskiego; czwartym dwuskładowym w Koziej miedzy, między gruntami Zabłockiego i Jabłońskiego; piątym dwuskładowym w Koziej miedzy między gruntami Rogozińskiego i Rogi położonym.

Zawiadamia strony interesowane, iż takowa nastąpi w Sądzie Pokoju w Kaliszu, d. 3 (15) Lutego 1870 r.

Wzywa zatem wszystkich prawa do nieruchomości tych mieć mogących, iżby takowe w terminie powyższym pod prekluzją prawem hypotecznym zastrzeżoną zameldowali.

Ogłoszenie decyzji w skutek tej regulacji wydanej, nastąpi dnia 11 (23) Lutego 1870 roku.

Kalisz d. 18 (30) Października 1869 r.

Podsędek, Białobrzeski.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 7897. *Magistrat Miasta Warszawy.*

Podaje się do wiadomości powszechnej, że w dniu 7 (19) Listopada r. b. o godzinie 11-ej w rana, odbędą się w sali posiedzeń Magistratu licytacje in minus, przez opieczętowane deklaracje na dostawę w ciągu 1870 r. to jest od dnia 1 (13) Stycznia 1870 r. do tegoż dnia i miesiąca 1871 roku różnych materjałów do utrzymania w ruchu maszyn parowych Wodociągu Warszawskiego i Pragskiego potrzebnych, a mianowicie:

1. Węgla kamiennego około 53,800 pudów dla Warszawskiego Wodociągu, od kop. 13½, wyraźnie trzynaście i pół, a dla Pragskiego od kop. 14½, wyraźnie czternaście i pół za pud.

2. Oliwy, łoju i oleju:

a) Oliwy około 3,300 funtów, od kop. 26, wyraźnie dwadzieścia sześć za funt.

b) Łoju około 1,000 funtów od kop. 15, wyraźnie piętnaście za funt.

c) Oleju preparowanego do lamp około 36 wiader, od rsr. 4 kop. 25, wyraźnie od rubli srebrem cztery kopiejek dwudziestu pięciu za wiadro.

3. Pakuł i sznura pakunkowego:

a) Pakuł około 2,100 funtów od kop. sr. 12, wyraźnie od kopiejek dwunastu za funt.

b) Sznura pakunkowego suchego i smołowanego około 600 funtów, od kop. sreb. 16½, wyraźnie od kopiejek szesnastu i pół za funt.

4. Materjałów aptecznych:

a) Blejwasu tartego około 170 funtów, od kop. 14, wyraźnie czternaście za funt.

b) Wosku około 10 funtów, od kop. 75, wyraźnie siedmdziesiąt pięć za funt.

c) Kalafonji około 50 funtów, od kop. 15, wyraźnie piętnaście za funt.

d) Mydła szarego około 120 funtów, od k. 10, wyraźnie od kopiejek dziesięć za funt.

e) Waserbleju około 10 funtów, od kop. 10, wyraźnie dziesięć za funt.

f) Merkurjuszu około 10 funtów, od rsr. 1. kop. 5, wyraźnie od rubla sreb. jednego kopiejek pięciu za funt.

g) Terpentyny około 5 wiader, od rsr. 3 kop. 21, wyraźnie od rubli sr. trzech kopiejok dwadzieścia jedna za wiadro.

h) Pokostu około 6 wiader, od rsr. 3 kod. 90, wyraźnie od rubli srebrem trzech kopiejek dziewięćdziesięciu za wiadro.

i) Minji około 170 funtów, od kop. 14, wyraźnie czternaście za funt.

5. Ołowiu, żelaza, stali, płótna szmerglowego i gwoździ.

a) Ołowiu około 500 funtów, od kop. 10, wyraźnie dziesięć za funt.

b) Żelaza kutego i walcowanego gatunkowego około 20 pudów, od rs. 2, wyraźnie od rubli sreb. dwóch za pud.

c) Stali około 100 funtów, od kop. 37½, wyraźnie trzydziestu siedmiu i pół za funt.

d) Płótna szmerglowego około 200 arkuszy, od kop. 8, wyraźnie od kopiejek ośmiu za arkusz.

e) Bretnagli maszynowych Nr. 3, kóp 50, od kop. 22½, wyraźnie dwadzieścia dwa i pół za kopę.

f) Szpernagli 8° calowych kóp 25, od kop. 75, wyraźnie siedmdziesiąt pięć za kopę.

Mający przeto zamiar ubiegania się o powyższe dostawy, mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonym, na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczętowane deklaracje, napisane na stemplu ceny k. 30 podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami bez skrobań, poprawek i przekreśleń, wypiszą jaki odstępują procent od cen do niniejszych licytacji podanych.

Nadto do deklaracji winien być dołączony kwit Kasy Głównej Ekonomicznej miasta Warszawy na złożone w tejże vadium, a mianowicie:

Ad 1. Na dostawę węgla rsr. 730 i na koszta ogłoszenia rsr. 12.

Ad 2. Na dostawę oliwy, łoju i oleju rs. 120 i na koszta ogłoszenia rs. 10.

Ad 3 Na dostawę pakuł i sznura pakunkowego rs. 35 i na koszta ogłoszenia rs. 5.

Ad 4. Na dostawę materjałów aptecznych rs 12 i na koszta ogłoszenia rs. 5.

Ad 5. Na dostawę ołowiu, żelaza, stali i t. p. rs. 18 i na koszta ogłoszenia rs. 5.

które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Warunki dotyczące w mowie będących dostaw, są do przejrzenia każdedziennie w Wydziale Administracyjnym, wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia . . . . podaję niniejszą deklarację, iż podejmuję się dostawy w ciągu roku 1870, to jest od dnia 1 (13) Stycznia 1870 r. do tegoż dnia i miesiąca 1871 r. na użytek Wodociągu Warszawskiego i Pragskiego (tu wypisać szczegółowo przedmiot jakiego się podejmuje po cenach w ogłoszeniu zamieszczonych) i odstępuję od takowych cen procentów NN. (wypisać cyfrą i literami wyraźnie) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w Kasie Głównej Ekonomicznej vadium w ilości rs. NN. (wypisać z ogłoszenia) stosownie do dostawy) składam.

Stałe moje zamieszkanie w NN. pisałem dnia miesiąca 1869 r.

(podpisać imię i nazwisko).

Warszawa dnia 16 (28) Października 1869 r.

p. o. Prezydenta Jeneneralnego-Sztabu, Jenerał-Major, Witkowski

1—3 Naczelnik Kancelarji, Zdzitowiecki.

N. D. 8064. *Magistrat Miasta Warszawy.*

Podaje się do wiadomości powszechnej, że w dniu 13 (25) Listopada roku bieżąc. o godzinie 11-tej z rana, odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu licytacja in plus przez opieczętowane deklaracje, na jednoroczne to jest. od dnia 20 Grudnia (1 Stycznia) 1869/70 r. do tegoż dnia i mca 1870/71 r. wydzierżawienie posesji Nr. 3031/2 w Warszawie, przy ulicy Czerniakowskiej położonej, na rzecz zaległych podatków zajętej, od sumy dzierżawnej na rs. 237 kop. 50 ustanowionej w warunkach zamieszczonej i do niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takową dzierżawę, mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczętowane deklaracje, napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami bez skrobania, poprawek i przekreśleń wypiszą postąpioną przez siebie sumę dzierżawną.

Nadto do deklaracji winien być dołączony kwit Kasy Głównej Ekonomicznej miasta Warszawy na złożone w tejże vadium w ilości rs. 25 i na koszta ogłoszenia rsr. 10, które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Bliższe warunki dotyczące w mowie będącej licytacji, są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia . . . . podaję niniejszą deklarację, mocą której podejmuję się zadzierżawić posesję Nr. 3031/2 w Warszawie przy ulicy Czerniakowskiej położoną na rok 1 to jest od d. 20 Grudnia (1 Stycznia) 1869/70 r. do tegoż dnia i miesiąca 1870/71 r. ofiarując za takową dzierżawę rsr. NN. (wypisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w Kasie Głównej Ekonomicznej miasta Warszawy vadium w ilości rs. 25 i na koszta ogłoszenia rs. 10 przy niniejszem załączam.

Stałe moje zamieszkanie w NN. pisałem dnia NN.

(podpisać wyraźnie imie i nazwisko).

Warszawa, d. 21 Paźdz. (2 Listop.) 1869 r.

p. o. Prezydenta,

W nieobecności Radca Stanu, Mazurkiewicz.

1—3 Naczelnik Kancelarji, Zdzitowiecki.

N. D. 7596. Управленіе Западнаго Почтоваго Округа.

Извѣщаетъ, что 3 (15) Ноября 1869 г. въ 12 часовъ въ полдень, произведены будутъ въ присутствіи сего же Управленія въ почтовомъ домѣ въ Варшавѣ подъ № 1337 торги, за опечатанными объявленіями, на стекольныя работы въ почтовыхъ домахъ подъ № 421 при Краковскомъ Предмѣстіе и 1337 на Варецкой площади, въ теченіи одногодичнаго срока, то есть съ 1 (13) Января 1870 г. по тоже число и мѣсяцъ 1871 г., начиная съ цѣнъ въ условіяхъ подробно означенныхъ.

Торговыя условія могутъ быть разсматриваемы въ урочные часы, ежедневно за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней у Начальника канцеляріи Управленія Западнаго Почтоваго Округа.

Желающій участвовать въ торгахъ, долженъ представить на руки того же Начальника, въ выше означенный день до 12 часовъ дня, опечатанное сургучемъ объявленіе, написанное безъ исправленій, подчистокъ и перемарокъ, на гербовой бумагѣ тридцати копѣечнаго достоинства, съ показаніемъ въ ономъ прописью количества уступающаго въ пользу казны процента. Къ объявленію долженъ быть приложенъ залогъ въ количествѣ 50 р. с. наличными деньгами, или въ процентныхъ бумагахъ.

Объявленія съ подчистками и поправками, написанныя не по указанной ниже формѣ, приняты небудутъ.

(писать на гербовой бумагѣ цѣною въ 30 копѣекъ сер.)

Форма объявленія.

Вслѣдствіе извѣщенія Управленія Западнаго Почтоваго Округа отъ 6 Октября за № представляю настоящее объявленіе, что принимаю на себя производство стекольныхъ работъ съ матеріяломъ въ почтовыхъ домахъ въ Варшавѣ, подъ № 421 и 1337 при Краковскомъ Предмести и на Варецкой плошади. въ теченіи одно годичнаго срока, то есть съ 1 (13) Января 1870 г. по тоже число и мѣсяцъ 1871 г. съ уступкою отъ ценъ, означенныхъ въ торговыхъ условіяхъ, (здѣсь обозначить четко цифрами и прописью количество уступаемаго подрядчикомъ процента въ пользу казны) принимая на себя всѣ обязанности и отвѣтственность, изложенныя въ торговыхъ условіяхъ, съ каковыми, по внимательномъ прочтеніи ихъ соглашаюсь, и требуемый залогъ въ количествѣ 50 руб. наличными деньгами, или процентными бумагами при семъ представляю, съ тѣмъ, что таковый получу обратно, если подрядъ не останется за мною.

Постоянное мѣсто жительства моего въ (здѣсь прописать мѣсто жительства, улицу и № дома) писалъ въ городѣ Варшавѣ дня мца 1869 г.

(подписать четко имя и фамилію)

На конвертѣ сверхъ адреса въ Управленіе Западнаго Почтоваго Округа, слѣдуетъ еще написать: „Объявленіе на стекольныя работы въ почтовыхъ домахъ въ Варшавѣ."

г. Варшава дня 6 Октября 1869 года.

Начальникъ Округа, Фрейгангъ.

Начальникъ Отдѣленія, Хрубантъ.

N. D. 7628. *Управленіе Западнаго Почтоваго Округа.*

Извѣщаетъ, что 4 (16) Ноября с. г. въ 12 часовъ въ полдень, произведены будутъ въ присутствіи сего же Управленія въ почтовомъ домѣ въ Варшавѣ подъ № 1337, торги за опечатанными объявленіями, на поставку письменныхъ матеріаловъ для Западнаго Почтоваго Округа, Варшавскаго Почтамта и Газетной Експедиціи онмго Почтамта, въ теченіи одногодичнаго срока то есть съ 1 (13) Января 1870 г. по тоже число и мѣсяцъ 1871 г. начиная отъ цѣнъ въ торговыхъ условіяхъ подробно означенныхъ.

Торговыя условія, могуть быть разсматриваемы въ урочные часы ежедневно, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней, у Начальника Канцеляріи Управленія Западнаго Почтоваго Округа.

Желающій участвовать въ торгахъ, долженъ представить на руки того же Начальника въ выше означенный день до 12 часовъ дня, опечатанное сургучемъ объявленіе, написанное безъ исправленій подчистокъ и перемарокъ, на гербовой бумагѣ тридцати копѣечнаго достоинства, съ показаніемъ въ ономъ прописью количества уступаемаго въ пользу казны процента. Къ объявленію долженъ быть приложенъ залогъ въ количествѣ 600 р. с. наличными деньгами.

Объявленія съ подчистками и поправками написанныя не по указанной ниже формѣ приняты небудутъ.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе извѣщенія Управленіа Западнаго Почтоваго Округа отъ 7 Октября 1869 г. за № 11646, представляю настоящее объявленіе, что принимаю на себя указанную въ этомъ извѣщеніи поставку письменныхъ матеріаловъ для Управленія Западнаго Почтоваго Округа, Варшавскаго Почтамта и Газетной Экспедиціи онаго Почтамта, въ теченіи одногодичнаго срока, то есть съ 1 (13) Января 1870 г. по тоже число и мѣсяцъ 1871 г., съ уступкою отъ цѣнъ означенныхъ въ торговыхъ условіяхъ (здѣсь обозначить четко цифрами и прописью, количество уступаемаго поставщикомъ процента въ пользу казны) равно-

мерно принимаю на себя все обязанности и отвѣтственности изложенныя въ торговыхъ условіяхъ, съ каковыми по внимательномъ прочтеніи ихъ, соглашаюсь и требуемый залогъ въ количествѣ 600 р. с. наличными деньгами при семъ представляю съ тѣмъ, что таковый получу самъ обратно если подрядъ не останется за мною,

Постоянное мѣсто жительства моего (здѣсь прописать мѣсто жительства, улицу и № дома) писалъ въ Варшавѣ дня 1869 г.

(подписать четко имя и фамилю)

На конвертѣ сверхъ адреса въ Управленіе Западнаго Почтоваго Округа, слѣдуетъ еще написать: „Объявленіе на поставку письменныхъ матеріаловъ".

г. Варшава дня 7 Октября 1869 года.

Начальникъ Округа, Фрейгангъ.

Начальникъ Отдѣленія, Хрубантъ.

N. D. 8017. Rada Szczegółowa Opiekuńcza Szpitala Starozakonnych w Warszawie.

Podaje do powszechnej wiadomości że w dniach 28, 29 i 30 Października (9, 10 i 11 Listopada) r. b. o godzinie 1 z południa odbędą się w kancelarji szpitala Starozakonnych głośne licytacje in minus na różne dostawy i przedsiebierstwa dla tegoż zakładu w ciągu roku 1870 a mianowicie:

w d. 28 Października (9 Listopada)

Na dostawę chleba i bułek, różnego gatunku kasz i grochu, mleka krowiego, i masła.

w d. 29 Października (10 Listopada)

Na dostawę mięsa wołowego i cielęciny, wszelkiego gatunku jarzyn, nafty, swiec łojowych i mydła szarego, oraz słomy.

w d. 30 Października (11 Listopada)

Na dostawę pasków rypturowych i na uskutecznienie roboty szklarskiej i drukarskiej, tudzież na konserwę i pobiałę naczyń miedzianych.

O warunkach licytacyjnych, oraz o wysokości vadium na powyższe dostawy powziąść można wiadomość w kancelarji rzeczonego szpitala w zwykłych godzinach biurowych.

Warszawa d. 21 Paździer. (2 Listop.) 1869 r.

N. D. 8038. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Felicji z Collignonów Mikoszewskiej, Juljana Mikoszewskiego Rejenta Okręgu Włocławskiego żony, w asystencji i za upoważnieniem męża działającej, czyli obojga małżonków Mikoszewskich, w mieście powiatowem Włocławku zamieszkałych, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Teofila Tomickiego, Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w Warszewie pod Nr. 519 zamieszkałego, obrane mających, w poszukiwaniu sumy rs. 1,800, z procentem od dnia 18 (30) Czerwca 1868 r. i kosztów od Alfonsa Turskiego obywatela, właściciela dóbr ziemskich Bątkowo i Słupy z przyległościami, w Okręgu Radiejewskim, Gubernji Warszawskiej położonych, w tychże dobrach zamieszkanie prawne obrane mającego, zaś obecnie w Warszawie pod Nr 1740 zamieszkałego, a raczej od Nikodema Rozenbluma Obrońcy Sądowego, w Warszawie pod Nr. 2377, i Ryszarda Brenck handlującego, w mieście powiatowem Włocławku mieszkającego, jako kuratorów upadłości powyż rzeczonego Alfonsa Turskiego, tudzież Jana Krauze Sędziego Komisarza tejże upadłości, w Warszawie pod Nr. 2163 mieszkających, protokółem Walentego Supryniewicza Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w dniu 19 (31) Lipca 1869 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajęte i zaaresztowane zostały:

DOBRA ZIEMSKIE

Bątkowo i Słupy, z przyległościami, składające się z folwarku i wsi Bątkowo, z fofwarku Żabieniec, z wsi Słupy i Kujawy, dawniej jako czynszowych, i do dóbr tych czynsz opłacających, obecnie wraz z włościanami Bątkowo i Żabieniec uwłaszczonymi, w O-gu Radiejewskim, Gubernji Warszawskiej, Gminie Bątkowo, Parafji tegoż nazwiska, pod jurisdykcją Sądu Pokoju Radiejewskiego położone, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Alfonsa Turskiego, a raczej masy jego upadłości należące i w tegoż posiadaniu co do folwarku Bątkowa zostające, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążone, ogólnej rozległości około włók miary nowopolskiej 56, albo dziesiatyn 860 obejmujące.

Na gruncie tych dóbr są następnjące zabudowania:

1. Dwór masiv murowany, parterowy, tekturą smołowcową kryty, dwa kominy murowane mający.
2. Dom folwarczny z cegły surówki, parterowy, słomą poszyty, o dwóch kominach murowanych.
3. Dzwonek na słupie drewnianym.
4. Chlewy z drzewa słomą poszyte.
5. Gorzelnia masiv murowana o jednym kominie murowanym, w której znajdują się: aparat czyli maszyna Pistorjusza, 3 kotły, 2 talerze, kocioł parowy i inne, w akcie zajęcia wymienione.
6 Ogród fruktowy, w części rowem okopany, mieszczący w sobie drzew owocowych około sztuk 300 i ten obecnie dzierżawi Damjan Dębiński za rs. 60 rocznie.
7. Budynek masiv murowany słomą kryty, obejmujący stajnie, spichrz i wozownią.
8. Budynek masiv murowany mieszczący w sobie owczarnią, wołownią i sieczkarnią, z tyłu którego jest szopa z drzewa na kierat do maszyny sieczkarni wszystko pod jednym dachem słomą poszytym.
9. Stodoła masiv murowana, mieszcząca w sobie maszynę młockarnią 4-ro konną, słomą poszyta.
10. Stodoła masiv murowana, słomą poszyta.
11. Kanał wodą napełniony.
12. Dół na kartofle drzewem wykładany.
13. Płot z chrustu.
14. Gołębnik na słupie.
15. Staw Okrążek zwany zarybiony.
16. Chałupa masiv murowana słomą poszyta, w której jedną izbę zajmuje uwłaszczony.
17. Chałupa i kuźnia dranicami kryta, z kominem murowanym i w tej zamieszkuje Łapiński kowal.
18. Czworak z gliny, do którego są przystawione koszary masiv murowane.

Propinacją w całych tych dobrach Bątkowo dzierżawi Koniński i płaci rocznie rsr. 300.

19. Chałupa z drzewa starą karczmą zwana słomą poszyta.
20. Młyn wiatrak z rekwizytami.
21. Chałupa z drzewa słomą poszyta.

Folwark Żabieniec

Obejmuje rozległością około włók 13.

Na gruncie którego są następujące zabudowania:

1. Dom czyli dwór z drzewa słomą trzciną poszyty, o 1 kominie murowanym.
2. Owczarnia słomą poszyta.
3. Obora słomą poszyta,
4. Stodół trzy słomą poszytych.
5. Spichlerek słomą poszyty.
6. Studnia z żórawiem drzewem cembrowana.
7. Dom sześciorak z dachem jeszcze nie pokrytym.
8. Owczarnia nowa jeszcze nie wykończona.

Folwark ten jest w dzierżawnem posiadaniu Andrzeja Bulińskiego, za kontraktami: przed Noakowskim Rejentem w d. 23 Listopada (5 Grudnia) 1868 r. w Radiejowie i Kulikowskim Rejentem w Warszawie, w d. 17 (29) Maja 1869 r. zawartemi, za opłatą roczną po rs. 450 i wystawienia budynków.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Teofila Tomickiego, Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w Warszawie pod Nr. 519 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I, złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. Karolowi Hübner, Pisarzowi Sądu Pokoju w Radiejowie, tamże urzędującemu, na ręce własne.
2. Gustawowi Wendlandt, Wójtowi Gminy Bątkowo, we wsi Łowiczku Okręgu Radiejowskim urzędującemu, do której dobra Bątkowo i Słupy z przyległościami należą, na ręce własne.

Obudwom dnia 8 (20) Sierpnia 1869 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętych dóbr w Warszawie dnia 11 (23) Sierpnia 1869 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana, dnia 6 (18) Listopada 1869 roku.

Sprzedażą dyrygować będzie Teofil Tomicki Adwokat, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane

Warszawa d. 25 Sierp. (6 Wrześ.) 1869 r.

w z. Podpisarz Trybunału,
Juljan Świerczewski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 25 Sierp. (6 Wrześ.) 1869 r.

w z. Podpisarz Trybunału,
Juljan Swierczewski.

N. D. 8037.

Podpisany Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 554*A* zamieszkały ogłasza: iż na podstawie wyroków Trybunału Cywilnego w Warszawie w dniu 31 Grudnia (12 Stycznia) 1866, zaocznie i w dniu 27 Maja (8 Czerwca) t. r. ocznie zapadłych, przez wyroki Sądu Apelacyjnego i Rządzący Senat potwierdzonych, dział majątku ruchomego i nieruchomego po n. g. Szymonie i Helenie małżonkach Grodzickich pozostałego nakazujących, oraz wyroku Trybunału w dniu 20 Czerwca (2 Lipca) 1869 zapadłego, taksę potwierdzającego, sprzedane zostaną w drodze działów następujące nieruchomości:

I Nieruchomość pod Nr. 126 w mieście Łodzi położona, składająca się:

a) z domu mieszkalnego frontowego parterowego.
b) z chlewów w podwórzu.
c) z szopy postawionej w słupy.
d) z kloaki.
e) z parkanu.
f) z placu pod powyższemi zabudowaniami.

II Z gruntów w różnych miejscowościach teritorium gruntow miasta Łodzi położonych a wszczególności:

a) w polu zwanem Lipinki.

Roli składów trzy i pół wraz z łąką ogólnej powierzchni mórg 4, prętów kwadratowych 135, miary nowopolskiej.

b) w polu zwanem za Kątem.

Roli składów dwa, ogólnej powierzchni morgów 2, prętów kwadratowych 144.

c) w polu zwanem na Wójtostwie.

Kawełek gruntu klinowaty prętów kwadratowych 71.

d) w polu zwanem na Łajżcach.

Roli składów 4, ogólnej powierzchni mórg 7, prętów kwadratowych 8.

e) w polu zwanem Koziny.

Roli zagonów trzy wraz z łąką ogólnej powierzchni morgę 1, prętów kwadratowych 79.

Roli składów cztery wraz z łąką ogólnej powierzchni mórg 2, prętów kwadratowych 256.

Roli składów jeden wraz z łąką, ogólnej powierzchni prętów kwadratowych 119.

Roli składów dwa wraz z łąką rozległości morgę 1 prętów kwadratowych 250.

f) w polu zwanem Przymiarki.

Roli składów cztery rozległości mórg 4, prętów kwadratowych 104.

g) w polu zwanem Półwłóczki.

Roli składów dwa a ogrodu składów cztery z łąką rozległości morgę 1, prętów kwadratowych 233.

Roli składów dwa rozległości morgę 1 prętów kwadratowych 172.

h) w polu zwanem na Buczowiznie.

Roli składów trzy rozległości prętów kwadratowych 210.

i) w polu zwanem na Pogorzeli.

Roli składów dwa rozległości prętów kwadratowych 254.

k) w polu zwanem Łączyska.

Ogród warzywny rozległości prętów kwadratowych 64.

l) Plac budowlany w miejscu zwanem na Lasku rozległości prętów kwadratowych 42.

Nieruchomości powyższe należą do sukcesorów po n. g. Szymonie i Helenie małżonkach Grodzickich, jako to:

a) do sukcesorów po Józefie z Grodzickich Bochyńskiej pozostałych: Józefa Bochyńskiego męża zmarłej Józefy z Grodzickich i Ignacego Bochyńskiego, po tejże pozostałego syna w mieście Łodzi zamieszkałych.

b) do Wawrzeńca i Agnieszki małżonków Grodzickich.

c) do Marjanny z Grodzickich Tomasza Makowskiego żony w mieśeic Łodzi zamieszkałych.

Wszystkie powyższe nieruchomości nie mają dotąd uregulowanej hypoteki.

Bliższą wiadomość powziąść mozna na gruncie i z taksy. Zbiór objaśnień i warunki przejrzeć można w kancelarji Pisarza Trybunału w Wydziale I, lub u podpisanego Adwokata.

Dla dogodności kupujących i otrzymania korzystniejszego szacunku, sprzedaż odbędzie się w dwóch oddziałach.

A. Oddział pierwszy stanowić będzie nieruchomość Nr. 126.

B. Oddział drugi grunta.

Termin przygotowawczego przysądzenia odbędzie się w dniu 19 Listopada (1 Grudnia) 1869 r. przed W-nym Felicjanem Lewandowskim Asesorem Trybunału Cywilnego Warszawskiego pod Nr. 549 o godzinie $9^{3}/_{4}$ z rana.

Licytacja I oddziału nieruchomości Nr. 126 zacznie się od sumy rs. 612 kop. $72^{1}/_{2}$.

Licytacja II oddziału gruntów ornych, zacznie się od sumy rs. 1312 kop. $71^{1}/_{2}$.

Vadjum do I oddziału rs. 300.

Vadjum do II oddziału rs. 450.

Konstanty Borzewski.

N. D. 8039. Podpisany Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie pod Nr. 549*a*. zamieszkały, jako Obrońca Agnieszki z Chojnackich primo voto Andryszewskiej, obecnie Michała Rajewskiego żony, czyli obojga małżonków Rajewskich, we wsi Więcławicach Okręgu Kowalskim zamieszkałych, wiadomo czyni i ogłasza, że na skutek wyroków Trybunału Cywilnego w Warszawie, z daty 3 (15) Kwietnia i 20 Czerwca (2 Lipca) r. b. sprzedaną zostanie w drodze działów:

OSADA MŁYNARSKA

Sokołówek, w terytorjum dóbr Izbicy, w juryzdykcji Sądu Pokoju w Kowalu w Powiecie Kolskim Gubernji Kaliskiej położona, prawem wieczystej dzierżawy do Sukcesorów Michała i Marjanny z Stażewskich, małżonków Chojnackich należąca, która składa się:

1. Z gruntu mórg 47 miary chełmińskiej.
2. Domu drewnianego.
3. Ogrodu owocowego.
4. Obory, chlewików, karmnika i obórki.
5. Stodoły z gliny.
6. Z młyna wodnego o 2 gankach z jagielnikiem ze śluzą.
7. Wiatraka zwyczajneego.

Szczegółowy opis znajduje się w taksie przez biegłego Jana Tobolczyk sporządzonej, a złożonej w Kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie Wydziału I, gdzie takowa, jako też zbiór objaśnień i warunki sprzedaży przejrzane być mogą.

Współwłaścicielami tej osady są:

1. Wyżej wyrażona Agnieszka z Chojnackich 1-mo voto Andryszewska, obecnie Michała Rajewskiego żona.
2. Franciszek Żychowicz obywatel, w mieście Kowalu Okręgu Kowalskim zamieszkały.

Po odbyciu pierwszego ogłoszenia zbioru objaśnień i warunków sprzedaży na dzień 8 (20) Lipca 1869 r. nastąpionego, termin do drugiego ogłoszenia, a zarazem przygotowawczego przysądzenia wspomnionej osady, oznaczony został na dzień 5 (17) Września r. b. godzinę 10 z rana, który to termin odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549*a*. urzędującego w Wydziale I, przed W-ym Adolfem Kłodzińskim Sędzią delegowanym.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 5,375, jako szacunku taksą wykrytego.

Warszawa d. 2 (14) Lipca 1869 r.

Kajetan Wałowski, Patron.

Po odbyciu w terminie powyższym drugiej publikacji zbioru objaśnień i waranków sprzedaży a zarazem przygotowawczego przysądzenia, termin do ostatecznej licytacji wyżej oznaczonej osady oznaczony został na dzień 3 (15) Października 1869 r. godzinę 5 po południu, który to rermin odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 urzędującego w Wydziale I przed W-ym Adolfem Kłodzińskim Sędzią delegowanym. Licytacja zacznie się od sumy rs 5,375, jako szacunku taksą wykrytego.

Warssawa d. 6 (18) Września 1869 r.

Kajetan Wałowski, Patron.

Ponieważ w terminie powyższym konkurentów do licytacji nio było, przeto Trybunał Cywilny w Warszawie, wyrokiem z dnia 13 (25) Października 1869 r. taksę o ¼ część czyli do sumy rs. 4,031 kop. 25 obniżył, a zarazem termin do ostatecznego przysądzenia powyższej osady młanarskiej Sokołówek zwanej, oznaczył na dzień 5 (17) Listopada 1869 r. godzinę 5 po południu, który to termin odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 urzędującego w Wydziale I przed W-ym Kłodzińskim Sędzią delegowanym. Licytacja zacznie się od obniżonego szacunku.

Warszawa dnia 14 (26) Października 1869 r.

Kajetan Wałowski, Patron.

OGŁOSZENIA PRYWATNE.
ЧАСТНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

N. D. 8074. Podaje do wiadomości, iż w dniu 24 Maja (5 Czerwca) 1869 roku udzieliłem **W. Piotrowi Dobrzańskiemu** plenipotencją do zarządu dobrami memi Chybice z przyległościami w Gubernji Radomskiej Powiecie Iłżeckim położonemi. A zatem, poprzednie w tem celu udzielone komu kolwiek **plenipotencje odwołuję,** i interesa na zasadzie tychże, zdziałane po dniu 24 Maja (5 Czerwca) r. b. **za nieobowiązujące mnie uważam.**

Kraków d. 22 Września (4 Październ.) 1869 r.

Wincenty Dunin Karwicki.

N. D. 7663. **Dwa kwity** tymczasowe Banku Polskiego wydane pod dniem 2 Października r b. za N-rami 13,378 i 13,379 na sumy rs 1,200 i rsr. 500, wniesione do tegoż Banku na procent zaginęły. Uprasza się znalazcę o powrócenie tychże kwitów do Naczelnika Kantoru Banku Polskiego, przyczem uprzedza się, iż Bank otrzymał stosowne zawiadomienie, a tem samem nikt obcy z tychże **kwitów** korzyści odnieść nie może.

2—3—13163.

---

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego.—Za pozwoleniem Cenzury.

(Dalszy ciąg Ogłoszeń w Dodatku.)

OGŁOSZENIA URZĘDOWE. — ОФФИЦІЯЛЬНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D 7861. *Радомское Губернское Правленіе.*

На основаніи журнальнаго постановленія своего отъ 14 (26) Октября с. г. за **N.** 2701, Радомское Губернское Правленіе симъ объявляетъ, что на поставку въ теченіи 1870, 1871 и 1872 годовъ, 870 пудовъ, ежегодно по 290 пудовъ шерсти для тюремныхъ фабрикъ Радомской Губерніи, будутъ производиться въ Губернскомъ Правленіи 3 (15) Ноября с. г. въ часъ по полудни торги посредствомъ опечатанныхъ декларацій, начиная съ десяти рублей восьмидесяти пяти копѣекъ за пудъ.

Желающіе принять участіе въ торгахъ должны къ выше означенному сроку, предъявить въ Губернское Правленіе или выслать по почтѣ свои опечатанные декларацій писанные на гербовой бумагѣ 30-копѣечнаго достоинства съ обозначеніемъ въ ней цѣны однаго пуда шерсти прописью и приложеніемъ свидѣтельства 2-й гильдіи, согласно Высочайше утвержденнаго въ 9 день Февраля 1865 года положенія о пошлинахъ за право торговли и промысловъ, а также казначейской квитанціи въ принятіи отъ нихъ 400 рублей въ залогъ, которыя неудержавшимся при торгахъ будутъ тотчасъ возвращены, залогъ же того лица за которымъ останется подрядъ будетъ задержанъ до окончанія срока контракта.

Подробныя торговыя кондицій могутъ быть предъявлены желяющимъ ежедневно, исключая праздниковъ, въ Военно-Полицейскомъ Отдѣленіи, Губернскаго Правленія.

Г. Радомъ, 15 (27) Октября 1869 г.
и. д. Вице-Губернатора,
2—3 Совѣтникъ. Красускій.

N. D. *7866 Плоцкое Губернское Правленіе.*

Согласно опредѣленію своему отъ 11 Октября за № 2790, симъ объявляетъ, что на подрядъ поставки продовольствія для арестантовъ Плоцкой тюрьмы въ теченіе 1870 года, 27 Октября (8 Ноября) сего года, въ присутствіи сего Правленія будутъ производиться гласные торги съ пониженіемъ, начиная отъ суммы 8 коп. восьми копѣекъ за дневную арестантскую дачу.

Желающіе торговаться должны прибыть къ вышеозначенному сроку въ два часа по полудни въ Губернское Правленіе и представить предварительный залогъ въ количествѣ 500 руб. наличными деньгами, или билетами банковъ и другихъ кредитныхъ установленій, закономъ къ принятію въ залогъ дозволенными.

Залогъ этотъ неудержавшимся при торгахъ будетъ немедленно возвращенъ, удержавшійся же при подрядѣ обязанъ дополнить таковой до 900 руб. для внесенія въ депозитъ Губернскаго Казначейства.

О прочихъ условіахъ, лица, намѣревающіяся торговаться, могутъ узнать въ Военно Полицейскомъ Отдѣленіи Губернскаго Правленія въ каждый присутственный день.

Г. Плоцкъ, Октября 14 дня 1869 года.
1—3 и д. Совѣтника, Яськевичъ.

N. D. 7929. *Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Warszawie.*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż na zasadzie art. 7 postanowienia b. Rady Administracyjnej z dnia 27 Czerwca (10 Lipca) 1860 roku i upoważnień przez Dyrekcję Główną udzielonych, następujące dobra ziemskie jako zalegające w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych, wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytacje publiczne, które odbywać się będą w Warszawie przy ulicy Miodowej pod Nr. 487 w Kancelarjach Rejentów niżej wyrażonych:

1. Trojany, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hypotecznego składające się z dóbr Trojany, oraz dóbr Trojany Laskowo czyli Trojany część lit. B, z wszelkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Stanisławowskim, Powiecie Radzymińskim, Gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 416 kop. 59$\frac{1}{2}$, vadium do licytacji rsr. 1,900, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 6,804, termin sprzedaży dnia 18 (30) Lipca 1870 roku, przed Rejentem Kancel. Ziem. Kretkowskim Włodzimierzem.

2. Lubochnia, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hypotecznego składające się z wsi i folwarku Lubochnia, oraz folwarku Hebdowizna, z wsi Lubochenek, z wójtostwa Kiełkowizna zwanego, z odpadków leśnych w granicach linjami seperacyjnemi oznaczonych (z wyłączeniem jedynie osady Nadleśniczego we wsi Lubochenki z należącemi do tejże budowlami i wszelkiemi gruntami, z wyłączeniem lasów linjami seperacyjnemi leśnemi od wymienionych dóbr oddzielonych, do Skarbu publicznego należących, które to dobra Lubochnia składają się z następujących realności, folwarków: Lubochnia, Eleonorów, Henryków, z wsi Lubochnia, z kolonji czynszowanych: Emiljanów, Lubochenek i Jakóbów, oraz z lasów przyległych, z wszelkiemi tych dóbr przyległościami i przynależytościami, w Okręgu i Powiecie Rawskim, Gubernji Petrokowskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży rsr. 1,813 k. 23, vadium do licytacji rs. 9,000, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 28,845, termin sprzedaży dnia 4 (16) Sierpnia 1870 roku, przed Rejentem Kancel. Ziemiań. Kretkowskim Włodzimierzem.

3. Wiązowna, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hypotecznego składające się z dóbr Wiązowna i przyległości: Zbójna Góra, Białek, Ryczyca, Młądź, Młyn Ruda, Boryszew, Goraszka, Izabella, Maydan, w obrębie których to dóbr znajduje się kolonja Rutka oraz nowoerygowane wsie i nomenklatury: Alexandrów, Zamłądź, Elliów, Michałówek, Annopol, Jarosław i Domaniowka, z wszelkiemi tych dóbr przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Siennickim, Powiecie Nowomińskim, Gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 3,684 k. 69, vadium do licytacji rs. 10,000, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 40,213 k. 75, termin sprzedaży d. 5 (17) Sierpnia 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Kretkowskim Włodzimierzem.

4. Wielka Wola część lit. A, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hypotecznego składające się z dóbr Wielka Wola część lit. A, do której grunt Czyste zwany pod Warszawą leżący, tudzież nieruchomość miejska na gruncie emfiteutycznym, pod Nr. 1171 przy ulicy Łuckiej, Nr. 3107 przy ulicy Przykopowej dawniej Karolowej, Nr. 3084 przy ulicy Wolskiej i plac Szpitala Ś go Kazimierza w Warszawie sytuowane należą, oraz 2456 prętów kwadratowych gruntu miary nowopolskiej od dóbr Górce lit. A, odłączonych i do niniejszych dóbr przyłączonych, na ito prawo pobierania czynszu emfiteutycznego z placu, na którym stoi nieruchomość miejska przy ulicy Wolskiej pod Nr. 3111 lit. B, pod Nr. 3092*a*, pod Nr. 3087*a* i 3087*b*, pod Nr. 3106*J*, pod Nr. 3082 i 3083, wreszcie przynależny czynsz rsr. 52 kop. 30$\frac{1}{2}$, z gruntu od dóbr tych odłączonego i do oddzielnej księgi wieczystej Nr. 3091 lit. C, oznaczonej, przeniesionego, po odłączeniu dziesiatin 7, sażeni kwadratowych 200, na rozprzestrzenienie cmentarza prawosławnego, w obrębie których to dóbr leży należność Ochota, z wszelkiemi tych dóbr przyległościami i przynależytościami, w Okręgu, Powiecie i Gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 5,337 kop. 74$\frac{1}{2}$, vadium do licytacji rs. 11,000, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 41,833 kop. 75, termin sprzedaży dnia 6 (18) Sierpnia 1870 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Kretkowskim Włodzimierzem.

5. Noć, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hypot. składające się z folwarku i wsi Noć, kolonji obory, kolonji Holendry Nockie, młyna wodnego i Jeziora Mielno, z wsiami: Mielnik, Noteć albo Kalina i Morzyczyn, dawniej łącznie z dobrami Nowawieś w jednej księdze uregulowane, z wszelkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Włocławskim, Powiecie Radziejowskim, Gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rub. sr. 86 kop. 49, vadium do licytacji rsr. 850, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 2,345, termin sprzedaży d. 7 (19) Sierpnia 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Pakierskim Juljanem.

6. Czermno, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hypotecznego składające się z dóbr Czermno i wsi Czerminek, Michałów, Wąsosz, Polskie i Niemieckie Wymyśle, Przemysłów i Janów, z wszelkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu i Powiecie Gostyńskim, Gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 810 kop. 3, vadium do licytacji rs. 6.000, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 21,775, termin sprzedaży dnia 8 (20) Sierpnia 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Rapackim Franciszkiem.

7. Niegów, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hypotecznego składające się: z folwarku Niegowa, z osad: Młynarze, Fiszer i Piekiełko, z folwarków: Zielinów, Szlubów, Korszlaki i Mostówka, wsi pańszczyźnianej Gaj, kolonij czyszowych: Deskurów, Tumunek, Lucynów i Wólka Szlubowska, z lasów przyległych jako też osad: Kadzielnik, Rogówka, Grabnik i Nowa karczma, z wszelkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Stanisławowskim, Powiecie Radzymińskim, Gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 1,290 k. 63$\frac{1}{2}$, vadium do licytacji rs. 6,000, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 36,065, termin sprzedaży dnia 8 (20) Sierpnia 1870 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Paklerskim Juljanem.

Przystępujący do licytacji złoży do rąk delegowanego Dyrekcji Szczegółowej vadium w gotowiźnie. Dozwala się jednak składanie na vadium listów zastawnych i listów likwidacyjnych z bieżącemi kuponami, w ilości, któraby przedstawiała równą wartość sumy vadjalnej w gotowiźnie obliczoną tymczasowo podług otrzymanej ceny giełdowej, z zastrzeżeniem stanowczego obrachowania podług ceny za jaką Listy przez Dyrekcję Szczegółową w miejscu sprzedane zostaną z wolnej ręki.

W razie niedojścia do skutku powyższych sprzedaży w oznaczonym terminie, dla braku licytantów, druga i ostateczna sprzedaż od zniżonego szacunku, odbędzie się w terminie jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi.

Uprzedza interesantów, iż gdyby w dniu do licytacji oznaczonym, przypadło święto kościelne lub uroczystość galowa dworska pierwszego rzędu, sprzedaż odbędzie się w dniu zaraz następnym w Kancelarji tegoż samego Rejenta.

Sprzedaże wzmiankowane odbędą się w terminach powyżej oznaczonych, poczynając od dziny 10 z rana, w obec Radcy Dyrekcji Szczegółowej. Gdyby zaś Rejent, przed którym sprzedaż ma się odbywać był przeszkodzony, sprzedaż odbędzie się w jego Kancelarji przed innym Rejentem który go zastąpi.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w właściwych księgach wieczystych i w biurze Dyrekcji Szczegółowej.

Warszawa d. 17 (29) Października 1869 r.
za Prezesa, Ewaryst Mejer.
p. o. Pisarza Dyrekcji, Słowikowski.

N. D. 8042. *Радомская Казенная Палата.*

Симъ объявляется во всеобщее свѣдѣніе, что 17 Ноября с. г. въ 12 часовъ дня будутъ производиться въ Радомской Казенной Палатѣ изустные торги (in plus) на отдачу въ трехъ-лѣтнее арендное содержаніе т. е. съ 1 (13) Января 1870 по 1 (13) Января 1873 г., мостоваго сбора подъ м. Едлинскомъ, Радомскаго Уѣзда, отъ суммы годичной арендной платы 940 руб.

Желающіе участвовать въ торгахъ этихъ должны явиться въ означенный срокъ въ Казенную Палату и представить предварительный залогъ равняющійся $\frac{1}{10}$ части суммы назначенной къ торгамъ т. е. 282 руб.

Торговыя кондиціи могутъ быть пересматриваемы ежедневно, за исключеніемъ праздничныхъ дней, въ Отдѣленіи Государственныхъ податей и сборовъ Радомской Казенной Палаты.

Г. Радомъ, Октября 21 дня 1869 года.
1—3 Управляющій, Петровъ.

N. D. *7903. Управленіе Княжества Ловичскаго.*

Симъ объявляетъ, что въ канцеляріи Войта Гмины Мокотовъ въ сел. Мокотовъ 19 Ноября (1 Декабря) с. г. въ 12 часовъ дня, будутъ производиться торги на отдачу въ 25-лѣтнее арендное содержніе строеній и земельнаго участка въ имѣніи Сельце при г. Варшавѣ въ коихъ прежде помѣщалась фабрика табаку, въ послѣдствіи же квартировали войска, а именно:

а) Каменнаго дома критаго черепицею, длиною въ 56, шир. 18$\frac{1}{2}$, высотою 13 локтей.

б) Такого же дома длин. въ 64, шир. 18$\frac{1}{2}$, высот. 7.

в) Такого же дома длин. 64$\frac{1}{2}$, шир. 18, выс. 7.

г) Строенія деревяннаго съ каменными столбами и фундаментами, крытаго гонтами, длиною въ 93$\frac{1}{2}$, шир. 20$\frac{1}{2}$, высот. 5$\frac{3}{4}$, и

д) Каменнаго строенія крытаго черепицею, длиною въ 42, шириною 21, высотою 11 локтей.

Строенія сіи какъ состоящія въ мѣстности смежной съ г. Варшавою способствуютъ къ устройству въ нихъ однаго изъ промышленныхъ заводовъ.

Торги начнутся съ суммы 1,000 р. представляющей годичный чиншъ. Желающіе участвовать въ торгахъ, должны явиться въ означенный срокъ въ канцеляріи Войта Гмины Мокотовъ снабжены залогомъ въ 500 р. с. наличными деньгами. Условія для торговъ могутъ быть разсмотриваемы въ Управленіи Княжества Ловичскаго и канцеляріи упомянутаго Войты Гмины, во всякое время за исключеніемъ праздничныхъ дней.

С. Лышковице, Октября 11 (23) д. 1869 г.
Помощникъ Управляющаго Княжествомъ,
Колежскій Совѣтникъ,
2—3 Стефановичъ.

N. D. *8043. Магистратъ Города Клодавы.*

Доводитъ до всеобщаго свѣдѣніи, что такъ какъ торги назначенные на 14 (26) число сего Октября на отдачу въ аренду на одинъ годъ, начиная съ 1 Января 1870 года, здѣшной городской скотобойни не состоялись, то таковыя торги будутъ производиться во второмъ срокѣ въ присутствіи Помощника по Административной части Г. Начальника Кольскаго Уѣзда т. е. 10 (22) Ноября с. г въ 10 часовъ утра, посредствомъ запечатанныхъ декларацій, отъ суммы 280 руб. 45 коп. сер.

Къ деклараціи должна быть приложена квитанція казенной или городской касы на представленный залогъ въ количествѣ 28 руб. 5 коп. сер.

Торговыя кондиціи могутъ быть разсмотриваемы въ здѣшнемъ Магистратѣ въ служебное время.

Г. Клодава, Октября 19 дня 1869 года.
Бургомистръ, Маіоръ,
1—3 Григорьевъ.

Форма декларація.

Вслѣдствіе объявленія Магистрата города Клодавы отъ 19 Октября сего 1869 года, за № 1474, заявляю, что обязываюсь взять въ аренду доходъ съ Клодавской городской скотобойни за сумму . . . руб. . . . коп. сереб. въ годъ. Подвергая себя условіямъ въ торговыхъ кондиціяхъ, которыя мнѣ хорошо извѣстны, квитанцію N. казначейства на уплаченный въ суммѣ 28 руб. 5 коп. сер. залогъ прилагаю, за полученіемъ котораго въ случаѣ если торги не останутся за мною лично явлюсь или о высылкѣ въ N. на мой счетъ прошу. Жительство мое въ N. писалъ въ N., числа, мѣсяца и года.

(Подпись имя и фамилію).

N. D. 8044 Управленіе Начальника Кольскаго Уѣзда.

Такъ какъ производимые двукратно торги на отдачу въ арендное содержаніе дохода отъ пропинаціи въ казенномъ имѣніи Домбровице и колоніи Сомпольно остались безуспѣшными, то Кольское Уѣздное Управленіе доводитъ до всеобщаго свѣдѣнія, что на основаніи разрѣшенія Калишской Казенной Палаты отъ 15 Октября сего года за № 4376, производиться будутъ въ ономъ Управленіи 14 (26) Ноября сего года съ 10 часовъ утра новые изустные торги въ третій разъ отъ суммы пониженной на половину т. е. отъ 549 руб. 55 коп. въ годъ срокомъ съ 1 (13) Іюля 1869 по 1 (13) Января 1870 года.

Всякій затѣмъ желающій участвовать въ торгахъ объязанъ прибыть лично въ означенный срокъ и мѣсто и представить въ видѣ залога 140 руб., къ торгамъ допускаются только лица христіянскаго вѣроисповѣданія.

Предварительныя кондиціи могутъ быть пересматриваемы въ Уѣздномъ Управленіи во время службы ежедневно за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Г. Коло, 20 Октября 1869 года.
за Начальника Уѣзда, (. . . . . .).

N. D. *7681. Ново Александрійскій Уѣздный Секвестраторъ.*

Объявляетъ симъ, что 30 Октября (11 Ноября) с. г. съ 11 часовъ утра будутъ производиться публичные торги in plus, въ дер. Кольчинѣ принадлежащей къ имѣнію Юзефовъ расположенному при рѣкѣ Вислѣ, на продажу разнаго рода мебели: какъ то: магоневой, палисандровой и ясеновой, а именно: стулья, столы, комоды, софы, козетки, шкафы, фортепьяны, порцеляновая и кришталовая, посуда, ковры, картины олейной краски, зеркала, ландшафты, экипажи каретные, лошади, кухонная мѣдь и т. п. а равно съ оранжеріи цвѣты, померанцовые и лимонные деревья съ фруктами и библіотека составляющаяся изъ книгъ на польскомъ, французскомъ и нѣмецкомъ языкахъ.

Желающіе участвовать въ торгахъ благоволятъ явиться въ дер. Кольчинъ, гмины Юзефовъ въ назначенный для сего срокъ.

Ново-Александрія, 2 (14) Октяб. 1869 г.
2 3 Яцковскій.

N. D. *7682. Плонское Уѣздное Управленіе.*

Вслѣдствіе Указа Плоцкой Казенной Палаты отъ 29 Сентября с. г. за № 2974 Уѣздное Управленіе, объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе что 3 (15) Ноября с. г. съ 11 часовъ утра, производится будутъ въ Плонскомъ Уѣздномъ Управленіи, изустные торги, на отдачу въ 12 лѣтнее арендное содержаніе пропинаціоннаго дохода въ экономіи Закрочимъ отъ уменьшенной въ половину первоначальной арендной платы то есть отъ сумы 1493 р. с. въ годъ. Арендный срокъ считается со дня открытія торговъ по 19 Іюня (1 Іюля) 1881 г.

Кондицiи по этимъ торгамъ можно разсматривать каждый присутственный день въ Плонскомъ Уѣздномъ Управленiи.

Г. Плонскъ, октября 6 дня 1869 г,
за Начальника Уѣзда,
Помощникъ, Грабинскiй.

N. D. 7597 Urząd Leśny Warszawa.

Ponieważ ogłoszona na dzień 1 (13) i 2 (14) Października licytacja na sprzedaż drzewa z cięć tutejszego Leśnictwa nie przyszła do skutku, przeto podaje do publicznej wiadomości, że dnia 5 (17) Listopada r. b. o godzinie 1 z południa w Kancelarji Urzędu Leśnego Warszawa we wsi Ząbkach w Powiecie i Gubernji Warszawskiej położonej, odbywać się będzie głośna in plus licytacja na sprzedaż drzewa na pniu stojącego z cięć następujących obrębów:

Z obrębu Kawenczyn Nr. 22 od sumy r.r. 883 kop. 2.

Z obrębu Chorowagóra Nr. 16 od sumy rs. 550 kop 49.

Z obrębu Czerwona Nr. 19 od sumy rsr. 478 kop. 68.

Z obrębu Lipka Nr. 16 od sumy rsr. 277 kop. 98;

zaś na sprzedaż drzewa z cięć obrębów: Pociecha i Młyńsko licytacja odbywać się będzie w osadzie podleśnego straży Sieraków w Sierakowie w Powiecie i Gubernji Warszawskiej położonej, w dniu 6 (18) Listopada r. b. o godzinie 1 z południa, zaczynając takową:

Z obrębu Pociecha Nr. 15*a* od sumy rsr. 465 kop. 43.

Z obrębu Pociecha Nr. 15*b* od sumy rsr. 927 kop. $1\frac{1}{2}$.

Z obrębu Młyńsko N. 23 od sumy rsr. 150 kop 76

Każ y przystępujący do licytacji zaopatzzony być powinien w vadium wyrównywające $\frac{1}{10}$ części szacunku, na licytacji postąpionej, a o innych szczególnych warunkach, dowiedzieć się można każdodziennie w Kancelarji Urzędu Leśnego, prócz dni świątecznych.

Do wskazania zaś drzewa w lesie, służba leśna stosowne ma polecenie.

Ząbki, d. 4 (16) Października 1869 r.
Starszy Nadleśniczy,
3—3 St.Rubieszewski.

N. D. *7678. Секвестраторъ Соколовскаго Уѣзда.*

Объявляетъ симъ, что 31 Октября сего 1869 года въ фольваркѣ Косовъ Ляцкiй въ Гминѣ Косовъ, Соколовскаго Уѣзда, Сѣдлецкой Губернiи, начиная съ 10 часовъ утра открываются торги на продажу мебели разнаго рода, библiотеки, портретовъ разныхъ золетыхъ издѣлiй 200 копъ ржи и 200 копъ овса, 50 возовъ гороху и 30 копъ ячмѣня секвестрованыхъ мною на пополненiе казѣнныхъ взысканiи у арендаторки того же фольварка Антонины Плаушевской а то въ исполненiя предписанiя Его Высокоблагородiя Господина Начальника Соколовскаго Уѣзда отъ 21 Сентября сего 1869 года за № 6990, желающiе участвовать въ торгахъ пожалуютъ въ означенный срокъ и прибыть на мѣсто акцiона съ наличными деньгами гдѣ закупленныя предмѣта сейчасъ будутъ выдаваемы.

Г. Стердынь, Октября 3 дня 1869 г.
Пiотровскiй.

N. D. 8051 Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Adeliny-Wandy-Barbary trzech imion z Zawadzkich Hoffman, po Edwardzie Hoffman Rzeczywistym Radcy Stanu, Członku Warszawskich Departamentów Rządzącego Senatu pozostałej wdowy, Natalii-Marji-Klementyny trzech imion Hoffman panny pełnoletniej, wszystkich w Warszawie pod N-rem 1266/7 zamieszkałych, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Józefa-Marcina Naimskiego, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod N rem 649 przy ulicy Przejazd zamieszkałego, obrane mających, w poszukiwaniu sumy rub. sreb. 10,000, z procentem prawnym w chwili zapłaty obliczyć się mającym, od Szewy z Rafałów Perlów Winawer, po Abrahamie-Mordce Winawer pozostałej wdowy, właścicielki nieruchomości w Warszawie pod N-rem 2645 położonej, zaś w Warszawie pod N-rem 2783 zamieszkałej, protokułem Antoniego Tymeckiego, Komornika przy Trybunale tutejszym, w dniu 24 Czerwca (6 Lipca) 1869 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie pod Nr. 2645 hypotecznym dawnym, a obecnie nowym policyjnym 9, przy ulicy Marjensztadt, na gruncie czynszowym, w Cyrkule Policyjnym i Administracyjnym I-ym, dziś Zamkowy zwanym, w gminie miasta Warszawy, w jurisdykcji Sądu Pokoju Wydziału I-go, w Warszawie położona, prawem własności do egzekwowanej dłużniczki Szewy z Rafałów Perlów Winawer po Abrahamie Mordce Winawer pozostałej wdowy należąca, w dzierżawnem posiadan u Majera Halpcrin handlującego, w Warszawie pod N-rem 1083 zamieszkałego, za kontraktem urzędowym, w dniu 26 Marca (7 Kwietnia) 1869 roku, przed Michałem Rapackim Rejentem w Warszawie spisanym na lat 2, poczynając od dnia 1 Kwietnia 1869 r. zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, ogólnej rozległości około łokci kwadr. 2000 zawierająca.

Na gruncie tej nieruchomości, są następujące zabudowania:

1. Kamienica masiv murowana o piwnicach, parterze, pierwszem piętrze i mieszkaniach poddasznych dachówką kryta, dwa kominy murowane mająca.

2. Oficyna masiv murowana o piwnicach, parterze i pierwszem piętrze, dachówką holenderką kryta, o dwóch kominach murowanych.

3. Budowla z drzewa o parterze i pierwszem piętrze, gontami kryta stanowiąca w części budynek mieszkalny, tudzież spichlerz.

4. Komórki z desek.

5. Oficyna masiv murowana o parterze pierwszem piętrze, dachówką holenderką kryta, o 2 kominach.

6 Mur masiv murowany, przy którym są schody drewniane z takąż barjerką.

7. Studnia balami cembrowana, z pompą i korbą drewnianą.

8. Bruk z kamienia polnego w podwórzu ułożony.

W nieruchomości tej jest 13-stu lokatorów, z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Józefa-Marcina Naimskiego, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod N-rem 649 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego Wydziału I, złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi Miasta Warszawy, w Warszawie pod N-rem 387 urzędującemu, na ręce Wincentego Kępińskiego, urzędnika tegoż Magistratu.

2. Michałowi Rzeszotarskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału I-go w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 549 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom dnia 30 Czerwca (12 Lipca) 1869 roku.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie dnia 2 (14) Lipca 1869 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego, na ten cel utrzymywanej, wpisanem zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na jawnem posiedzeniu Trybunału tutejszego Wydziału I-go przy ulicy Długiej pod Nr. 549, o godzinie 10-ej z rana, dnia 4 (16) Września 1869 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Józef Marcin Naimski, Patron przy Trybunale tutejszym, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 16 (28) Lipca 1869 roku.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 16 (28) Lipca 1869 roku.
Radca Dworu, Zgórski.

Następnie po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży w dniach 4 (16) i 18 (30) Września, oraz 2 (14) Października 1869 r. Trybunał wyrokiem w dniu 2 (14) Października 1869 r. wydanym, termin do przygotowawczego przysądzenia wyżej wyrażonej nieruchomości pod Nr. 2645 w Warszawie położonej, na dzień 3 (15) Listopada 1869 r. godzinę 10 z rana wyznaczył, w którym to terminie licytacja rozpocznie się od sumy rs. 2,500 przez popierającego sprzedaż za nieruchomość tę postąpionej. W terminie zaś ostatecznym rozpocznie się od $\frac{2}{3}$ części szacunku taksą biegłych wykryć się mającego Vadium wynosi rs. 1,500.

Warszawa d. 10 (22) Października 1869 r.
Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 8054. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S., wiadomo czyni, iż na żądanie Izraela Przepiórki handlującego w Warszawie pod Nr. 2424 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Teodora Łąckiego Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie pod Nr. 1775 mieszkającego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 7,800 z procentem 5% od dnia 1 Lipca n. s. 1867 roku i kosztów od Szymona Winawera kupca, właściciela nieruchomości w Warszawie Nr. 1608 lit A. położonej, zaś w Warszawie pod Nr. 1091 lit. A. zamieszkałego, protokółem Stanisława Skierkowskiego Komornika przy Trybunale tutejszym w dniu 7 (19) Sierpnia 1867 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie przy ulicy Nowogrodzkiej pod Nr 1608*a* na gruncie emfiteutycznym z którego opłaca się czynszu rocznie rsr. 10 kop. 80, w Cyrkule policji wykonawczej i administracyjnej 9, pod Obrębem Sądu Pokoju Wydziału III. w Warszawie położona, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Szymona Winawer należąca, i w tegoż posiadaniu zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Dom masiv murowany o parterze i 1-em piętrze karpiówką kryty 8 kominów murowanych mający.

2. Oficyna masiv murowana o parterze i 1-em piętrze o 2 kominach murowanych blachą żelazną kryta, pod oficyną tą jest piwnina murowana.

3. Budynek parterowy z drzewa dachówką kryty, jeden komin murowany mający, mieszczący w sobie zarazem wozownią i stajnią.

4. Wystawka czyli warsztat bednarski, z drzewa z kominem murowanym dachówką kryty.

5. Kloaka z drzewa deskami krzta.

6 Komórki o parterze i piętrze z drzewa gontami kryte.

7. Wozownia z drzewa deskami i smołowcem kryta.

8. Komórki z drzewa, ścian w części sztachetami a w części z desek mające, deskami kryte.

9. Domek mały drewniany o 1 kominie murawanym w części gontami a w części smołowcem kryty.

10. Budynek z drzewa deskami i smołowcem kryty o 1 kominie murowanym nad dach blachą żelazną nadsztukowany.

11. Komórka z drzewa deskami kryta.

12. Obórka z drzewa blachą żelazną kryta.

13. Parkan z drzewa u którego jest brama dwuskrzydłowa z furtką.

14. Podwórko niebrukowane, tylko tretuary i rynsztoki wybrukowane mające.

15. Studnia drzewem cembrowana balami nakryta, z pompą i korbą drewnianą

W nieruchomości tej jest 17-tu lokatorów z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Teodora Łąckiego Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rzędzącego Senatu w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydz. I. złożone, przejrzane być może.

Zajęcie w kopiach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr 387 urzędującemu na ręce Aleksandra Kiedrowskiego, urzędnika tegoż Magistratu.

2 Emerykowi Kozerskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału III. w Warszawie, w Warszawie pod N. 405 urzędującemu na ręce własne.

Obudwom dnia 21 Sierpnia (2 Września) 1867 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie d. 23 Sierp. (4 Września) 1867 r. a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 3 (15) Listopada 1867 r. w Wydziale I.

Sprzedażą dyrygować będzie Teodor Łącki Obrońca przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 5 (17) Września 1867 r.
w z. Podpisarz Trybunału,
Juljan Świerczewski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 5 (17) Września 1867 r.
za Pisarza Trybunału,
Juljan Świerczewski.

Po odbyciu w dniach 3 (15), 17 (29) Listopada i 1 (13) Grudnia 1867 r., trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości Nr. 1608*a* w Warszawie przy ulicy Nowogrodzkiej położonej, Trybunał tutejszy wyrokiem daty 1 (13) Grudnia 1867 r. zapadłym, wyznaczył termin do przygotowawczego przysądzenia rzeczonej nieruchomości na dzień 8 (20) Stycznia 1868 r. godzinę 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I. pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia zacznie się od sumy rsr. 5,000 jako szacunku przez popierającego sprzedaż podanego, zaś w terminie ostatecznym od $\frac{2}{3}$ części szacunku przez biegłych wynaleźć się mianego.

Warszawa d. 4 (16) Grudnia 1867 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

W terminie powyższym nieruchomość Nr. 1608*a* w Warszawie położona przysądzoną została przygotowawczo Teodorowi Łąckiemu Obrońcy przy Senacie, za sumę rs. 5,000, i Trybunał wyrokiem daty 8 (20) Stycznia 1868 r. zapadłym, wyznaczył termin do ostatecznego przysądzenia na dzień 15 (27) Kwietnia 1868 r godzinę 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I. pod Nr 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja zacznie się od $\frac{2}{3}$ części przez biegłych wynaleźć się mianego.

Warszawa d. 11 (23) Stycznia 1868 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu Zgórski.

Gdy Przepiórka popierać subhastacji zaniechał, sukcesorowie testamentowi Cecylji Wysiekierskiej wdowy, jako to:

a) Honorata z Wysiekierskich Krajewska wdowa, w Płocku.

b) Helena z Wysiekierskich Librowska, wdowa.

c) Konstancja z Wysiekierskich Bierkowska wdowa, obiedwie w mieście Krakowie.

d) Helena Grodziecka.

e) Alexandra Grodziecka.

f) Antonina Grodziecka, panny pełnoletnie w mieście Lublinie.

g) Cecylja Sierzputowska panna pełnoletnia pod Nr. 725 w Warszawie, zamieszkałe, zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Franciszka Siateckiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 484*a* dawniej, a obecnie pod N-rem 2410/11 w Warszawie zamieszkałego, obrane mający i przez tegoż działający, wydali nakaz subhastacyjny Szymonowi Winawer, a następnie dopełnili zajęcia subhastacyjnego nieruchomości Nr. 1608*a* w Warszawie przez Komornika Antoniego - Onufrego Szadkowskiego protokółem d. 17 (29) Października 1867 r. sporządzonym. Następnie Trybunał wyrokiem daty 26 Stycznia (7 Lutego) 1868 roku zapadłym, upoważnił tychże sukcesorów Cecylji Wysiekierskiej, do dalszego popierania subhastacji nieruchomości N. 1608*a* w Warszawie położonej, i po przeprowadzeniu sporów, Trybunał wyrokiem ilacyjnym daty 21 Sierpnia (2 Września) 1868 r. na żądanie tychże sukcesorów zapadłym, wyznaczył termin do ostatecznego przysądzenia wspomnionej nieruchomości № 1608*a* na dzień 16 (28) Września 1868 r. godzinę 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I. pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja zacznie się od sumy rsr. 10,224 kop. $83\frac{2}{3}$ jako $\frac{2}{3}$ części szacunku w taksie sądowej przez biegłych wynaleźć się mianego.

Warszawa d. 22 Sierp. (3 Wrześ.) 1868 r.
w zast. Podpisarz Trybunału,
Juljan Swierczewski.

Gdy termin powyższy nie przyszedł do skutku, zatem Trybunał wyrokiem ilacyjnym dnia 3 (15) Października 1868 r. wyznaczył termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 1608*a* w Warszawie na dzień 28 Października (9 Listopada) 1868 r. godzinę 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I. pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja zacznie się od sumy rsr. 10,224 kop. $83\frac{2}{3}$ jako $\frac{2}{3}$ części szacunku przez biegłych w taksie sądowej wynalezionego.

Warszawa d. 3 (15) Października 1868 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu Zgórski.

Termin ten jednak dla braku licytantów spełzł bezskutecznie, Trybunał więc wyrokiem daty 6 (18) Listopada 1868 r. między sukcesorami Cecylji Wysiekierskiej, a Szymonem Winawer zapadłym, taksę nieruchomości Nr. 1608*a* w Warszawie położonej, przez biegłych sporządzoną za nie odpowiednią rzeczywistej wartości uznał, a tem samem sumę rs. 10,224 kop. $83\frac{2}{3}$ o $\frac{1}{4}$ część zniżył i w skutek tego postanowił, że licytacja rozpocznie się od sumy rs. 7,668 kop. 68, a zarazem termin do ostatecznego przysądzenia na dzień 5 (17) Grudnia 1868 r. godzinę 10 rano wyznaczył, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I. pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 7,668 kop. 68, jako szacunku zniżonego.

Warszawa d. 8 (20) Listopada 1868 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

Gdy termin powyższy nie przyszedł do skutku, zatem Trybunał wyrokiem ilacyjnym na żądanie sukcesorów Cecylji Wysiekierskiej w dniu 5 (17) Marca 1869 r. zapadłym, wyznaczył termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 1608*a*. w Warszawie położonej na dzień 3 (15) Kwietnia 1869

roku godzinę 10 rano, gdy i w tym terminie nikt z chęcią licytowania od sumy rsr. 7,608 kop. 68, jako szacunku zniżonego nie stawił się, Trybunał wyrokiem daty 8 (20) Kwietnia 1869 r. taksę jeszcze o 1/4 część obniżył i sprzedaż od sumy rsr. 5,751 kop. 68 rozporządził, a zarazem termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 1608*a* na dzień 2 (14) Maja 1869 r. godzinę 10 rano oznaczył, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I. pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacje zacznie się od sumy rsr. 5751 kop. 68, jako szacunku zniżonego.

Warszawa d. 10 (22) Kwietnia 1869 r.

Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

W terminie powyższym nieruchomość Nr. 1608*a* w Warszawie położona przysądzoną została ostatecznie Władysławowi Otto Patronowi przy Trybunale Cywilnym w Warszawie za sumę rsr. 7,211. lecz ten warunków licytacyjnych nie dopełnił, jak przekonywa świadectwo W. Radcy Dworu Zgórskiego Pisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie Wydziału I. dnia 16 (28) Czerwca 1869 roku wydane, przeto sukcesorowie Cecylji Wysiekierskiej, jako to:

a) Honorata z Wysiekierskich Krajewska wdowa w Płocku;
b) Helena z Wysiekierskich Librowska wdowa;
c) Konstancja z Wysiekierskich Bierkowska wdowa, obiedwie w mieście Krakowie;
d) Helena Grodziecka;
e) Aleksandra Grodziecka;
f) Antonina Grodziecka, panny pełnoletnie, w mieście Lublinie.
g) Cecylja Sierzputowska pana pełnoletnia pod Nr 725 w Warszawie zamieszkałe, zamieszkanie prawne do niniejszego postępowania relicytacyjnego u Franciszka Siateckiego Adwokata w Warszawie pod N. 572/3 zamieszkałego obrane majęce, jako wierzyciele hypoteczni sumy rs. 4,500 z procentem i kosztami przedsięwzięli sprzedaż w drodze relicytacji przez publiczną licytacją na risico Władysława Otto Patrona w Warszawie pod Nr. 548 zamieszkałego, nieruchomości Nr. 1608*a* w Warszawie położonej, a to w myśl art. 739 K. P. S.

Termin do pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków dodatkowych sprzedaży w drodze relicytacji nieruchomości Nr 1608*a*. w Warszawie położonej, wyznaczony został na dzień 28 Lipca (9 Sierpnia) 1869 r. godz. 10 rano, który się odbędzie w miejscu wyżej wskazanym.

Licytacja zacznie się od sumy rsr. 4,807 kop. 33 1/3, jako 2/3 czacunku na licytacji przez Patrona Władysława Otto postąpionej. lub od sumy rs 5 000 przez wierzycieli relicytacyjnych podanej.

Warszawa d. 8 (20) Lipca 1869 r.
Franciszek Siatecki, Adwokat.

Termin powyższy odbytym nie został, gdy jednak dwoma wyrokami Sądu Apelacyjnego daty 13 (25) Sierpnia i 3 (15) Września 1869 roku zapadłemi, apelacja Szymona Winawera od wyroku Trybunału daty 2 (14) Maja 1869 roku zapadłego oddaloną została, zatem sukcesorowie Cecylji Wysiekierskiej przedsięwzięli sprzedaż w drodze relicytacji nieruchomości Nr 1608*a* w Warsrawie położonej na risico Władysława Otto Patrona w Warszawie pod Nr. 548 zamieszkałego, a to w myśl art. 739 K. S. P.

Sprzedażą dyrygować będzie Franciszek Siatecki Adwokat w Warszawie pod N. 572/3 przy ulicy Długiej zamieszkały. Termin do pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży dodatkowych w drodze relicytacji nieruchomości Nr. 1608*a* w Warszawie, wyznaczony został na dzień 12 (24) Listopada 1869 r. godzinę 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydz. I. pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja zacznie się od sumy rsr. 4807 kop. 33 1/3 jako 2/3 części szacunku na licytacji przez Patrona Władysława Otto postąpionej, lub od sumy rs. 5,000 przez wierzycieli relicytujących podanej.

Warszawa d. 18 (30) Października 1869 r.
Franciszek Siatecki, Adwokat.

N. D. 8052. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Józefa Wrześniewskiego b. podpułkownika wojsk cesarsko rosyjskich, w Warszawie pod Nr. 2476 7 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Józefa Naimskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 649 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 2,250 i rs. 1,650, czyli razem rs. 3,900, z procentem od dnia 26 Marca 1869 r. i kosztów od Nikodema-Romana 2-ch imion Domańskiego obywatela, właściciela nieruchomości N. 1514 w Warszawie, zaś w dobrach Pilichowice Okręgu Konieckim Powiecie Opoczyńskim zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu w Warszawie pod Nr. 1514 obrane mającego, protokółem Ludwika Wichrowskiego Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w dniu 4 (16) Lipca 1869 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie pod N. 1514 hypotecznym, a pod Nr. 17 policyjnym, przy ulicy Złotej, w Cyrkule Policyjnym VIII Jerozolimskim, w gminie tegoż Cyrkułu i Magistratu Miasta Warszawy, w Cyrkule Administracyjnym VII i VIII, w juryzdykcji Sądu Pokoju Wydziału III w Warszawie, na gruncie emfiteutycznym,z którego opłaca się czynszu rocznie rs 3 kop. 59 1/2, położona, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Nikodema-Romana 2-ch imion Domańskiego należąca, w dzierżawnem posiadaniu Juljana Plocer za kontraktem urzędowym w dniu 8 (20) Maja 1869 r. przed Śliwińskim Rejentem w Warszawie zawartym, na czas od dnia 20 Maja 1869 r., do 13 Lipca 1872 r., czyli na przeciąg lat 3 miesiąca 1 i dni 22, za pierwszy rok rs. 600, zaś za drugi rok rs. 300 i podobnież za pozostały czas rs. 300 zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, ogólnej rozległości około łokci kwadr. 5460 zawierająca.

Na gruncie tej nieruchomości, są następujące zabudowania:

1. Dom masiv murowany szyfrem kryty, 4 kominy murowane mający.
2. Budowla masiv murowana blachą żelazną kryta, mieszcząca w sobie stajnię, wozownie i komórki piętrowa.
3. Kloaka masiv murowana blachą żelazną kryta.
4. Ogródek sztachetami obwiedziony, w którym znajduje się drzewo 1 kasztanowe, 1 fruktowe i 3 akacje.
5. Pięć parkanów z desek.
6. Ogródek kwiatowy i fruktowy, w którym znajduje się drzew młodych fruktowych około sztuk 30, klomby kwiatów, krzaki malin i agrestu, altana z desek deskami kryta olejno malowana i altana z żerdzi płótnem obita.
7. Studnia drzewem cembrowana, z pompą drewnianą i wachadłem żelaznem.
8. Parkan sztachetowy z łat z takąż bramą i furtką.
9. Podwórze w części kamieniami polnemi wybrukowane.

W nieruchomości tej jest 3 lokatorów z imion i nazwisk, oraz ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nierucnomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Józefa Naimskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 649 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki przedaży w kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Wincentego Kępińskiego urzędnika tegoż Magistratu.
2. Emerykowi Kozerskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału III w Warszawie, pod Nr. 405 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom dnia 7 (19) Lipca 1869 roku.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie dnia 9 (21) Lipca 1869 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na jawnem posiedzeniu Trybunału Cywilnego w Warszawie, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 18 (30) Września 1869 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Józef Naimski Patron przy Trybunale tutejszym, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 23 Lipca (4 Sierpnia) 1869 r.
Radca Dworu Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 23 Lipca (4 Sierpnia) 1869 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Następnie po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży w dniach: 18 (30) Września i 2 (14) oraz 16 (28) Października 1869 r. Trybunał wyrokiem w dniu 16 (28) Października 1869 r. wydanym, termin do przygotowawczego przysądzenia wyżej wyrażonej nieruchomości pod Nr. 1514 w Warszawie położonej, na dzień 3 (15) Listopada 1869 r. godzinę 10 z rana wyznaczył, w którym to terminie licytacja rozpocznie się od sumy rs. 2,000 przez popierającego sprzedaż za nieruchomość tę postąpionej. W terminie zaś ostatecznym rozpocznie się od 2/3 części szacunku taksą biegłych wykryć się mającego. Vadium wynosi rs. 1,500.

Warszawa dnia 16 (28) Paździer. 1869 r.
Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 8056. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Antoniego Sianowskiego, obywatela, w Warszawie pod Nr. 1393 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Izydora Karśnickiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie pod Nr. 1765 zamieszkałego, obrane majęcego, w poszukiwaniu rs. 3,500 z procentem 5%, od d. 1 Października 1868 r. i kosztów egzekucyjnych od Amalji z Moeszków Grantzow wdowy, właścicielki nieruchomości Nr. 1582 lit. M, O, P, tamże zamieszkałej, protokółem Józefa Kurman Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie w d. 5 (17) Marca 1869 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie, przy ulicy Jerozolimskiej pod Nr. 1582 lit. M, O, P, na gruncie dziedzicznym, w gminie Magistratu miasta Warszawy, w cyrkule policyjnym i Administracyjnym IX, w jurisdykcji Sądu Pokoju wydziału III w Warszawie położona, obecnie N-rami nowemi 11, 13 i 15 oznaczona, prawem własności do egzekwowanej dłużniczki Amalji z Moeszków Grantzow wdowy należąca i w tejże posiadaniu zostająca z wyłączeniem komornego z 2-ch oficyn środkowych, pobieranie którego służy od 1 Stycznia r. b. Aleksandrowi Temler do wysokości sumy rs. 531 k. 97 1/2 rocznie na zaspokojenie procentu od wierzytelności jego przypadającego. Przybliżona rozległość całego kawała gruntu pod tę posesję zajętego, wynosić może około łokci kwadratowych, 15,000.

Na gruncie nieruchomości tej, znajdują się następujące zabudowania:

1. Oficyna masiv murowana dachówką karpiówką kryta, o trzech kominach murowanych nad dach wyprowadzonych, przed nią wystawka z gankiem na słupkach wspartym do pierwszego piętra dochodzącym.
2. Oficyna w dalszym ciągu przy granicy tylnej stojąca, masiv murowana, o parterze i jednem piętrze o sześciu kominach murowanych nad dach dachówką karpiówką kryty wyprowadzonych, przed nią również wystawka na słupkach drewnianych wsparta.
3. Oficyna w części murowana, w części z drzewa dachówką karpiówką kryta, o dwóch kominach murowanych nad dach wyprowadzonych. Mieści w sobie piekarnią, mieszkanie, magazyny na mąkę, kloakę i dwie komórki.
4. Zabudowanie murowane, blachą kryte, parterowe; z suterynami o czterech kominach murowanych.
5. Piekarnia na środku dziedzińca w ośmiobok postawiona z drzewa, tynkowana sztajnpapą kryta, o jednym kominie murowanym, nad dach wyprowadzonym.
6. Zabudowanie z drzewa w słupy postawione deskami i sztejnpapą kryte, mieszczące w sobie dwie wozownie, komórkę i szopę.
7. Kurnik z drzewa w słupy postawiony, deskami kryty.
8. Gołębnik z drzewa postawiony, deskami kryty, na słupie drewnianym.
9. Sztachety z drzewa z bramą i furtką, długie około łokci 12.
10. Parkan z drzewa w tejże samej linji ciągnący się, długi około łokci 8.
11. Kloaka z drzewa w słupy postawiona, deskami okryta, o trzech sedesach.
12. Komórka z drzewa deskami kryta.
13. Oficyna masiv murowana, w środku podwórza stojaca, o parterze i trzech piętrach, blachą kryta, o pięciu kominach murowanych nad dach wyprowadzonych ze ścianą szczytową nietynkowaną.
14 Oficyna równolegle od poprzedniej postawiona, masiv murowana o parterze i trzech piętrach, blachą kryta, z czterema kominami murowanemi, nad dach wyprowadzonemi.
15. Zabudowanie do muru frontowego przystawione parterowe w części murowane, a w części z drzewa postawione, blachą kryte; mieści w sobie 4 wozownie i stajnię.
16. Budynek murowany, parterowy, blachą kryty, z dwoma kominami murowanemi nad dach wyprowadzonemi.
17. Parkan frontowy murowany, długi około łokci 150.
18. Dziedziniec kamieniem polnym brukowany na trzy części oficynami podzielony, a w każdej znajduje się studnia balami cembrowana z pompą drewnianą i wachadłem żelaznem, nadto dół na wapno balami cembrowany i kocioł żelazny do ścieku wody z dachu służący.

W nieruchomości tej oprócz samej właścicielki i Gustawa Grantzów mieści się 26 lokatorów, z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą kierującego Izydora Karśnickiego, Patrona w Warszawie pod N-rem 1765 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Wincentego Kępińskiego, urzędnika tegoż Magistratu.
2 Emerykowi Kozerskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału III, w Warszawie, pod N. 405 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom, dnia 29 Marca (10 Kwietnia) 1869 r.

Wniesione do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie dnia 4 (16) Kwietnia 1869 r., zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego, na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie przy ulicy Długiej pod N-rem 549 posiedzenia swe odbywającego, o godzinie 10-tej z rana, w Wydziale I, dnia 16 (28) Czerwca 1869 r.

Sprzedażą kierować będzie Izydor Karśnicki Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 18 (30) Kwietnia 1869 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 18 (30) Kwietnia 1869 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Następnie po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości w mieście Warszawie przy ulicy Jerozolimskiej pod Nr. 1582 lit. M. O. P. położonej w dniach 16 (28) Czerwca, 30 Czerwca (12 Lipca) i 14 (26) Lipca 1869 r., Trybunał wyrokiem z d. 14 (26) Lipca 1869 r., w terminie trzeciej publikacji wydanym, termin do odbycia przygotowawczego przysądzenia tej nieruchomości na dzień 15 (27) Września 1869 r. godzinę 10 z rana wyznaczył, które to przygotowawcze przysądzenie odbędzie się w tymże terminie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I pod Nr. 549 przy ulicy Długiej. Popierający sprzedaż postępuje za nieruchomość rzeczoną rs. 10,000 i od tej sumy w terminie powyższym sprzedaż rozpoczynać się będzie.

Warszawa d. 13 (25) Sierpnia 1869 r.
za Pisarza Trybunału, Fr. Betley.

W terminie powyższym nieruchomość Nr. 1,582 lit. M. O. P. w Warszawie położona, przysądzoną została przygotowawczo Izydorowi Karśnickiemu Patronowi przy Trybunale Cywilnym w Warszawie za rs. 10,000 i Trybunał wyrokiem daty 15 (27) Września 1869 r. zapadłym, wyznaczył termin do ostatecznego przysądzenia rzeczonej nieruchomości na dzień 18 (30) Listopada 1869 r. godzinę 10 z rana, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja zacznie się od 2/3 części szacunku przez biegłych wynaleźć się mianego.

Warszawa d. 14 (26) Października 1869 r.

Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 8057. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Anny z Kamińskich i Izydora małżonków Zacharjasiewiczów obywateli w Warszawie pod Nr 1854 dawniej. a obecnie w mieście Grodisku Powiecie Grodiskim Guberiji Warszawskiej zamieszkałych, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Izydora Karśnickiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod N 1765 zamieszkałego obrane mających, w poszukiwaniu sumy rs. 1,500 z procentem 5% od d. 7 Czerwca n. s. 1868 r. i kosztów od Katarzyny Rybickiej po Juljanie Rybickim urzędniku pozostałej wdowy, z własnych funduszów utrzymującej się, w mieście Radomiu Powiecie i Guberaji Radomskiej zamieszkałej, protokółem Józefa Kurman, Komornika przy Trybunale tutejszym w dniu 31 Grudnia (12 Stycznia) 1868/9 r. sporządzonym, w drodze Sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie przy ulicy Sliskiej pod Nr. 1453 na gruncie emfiteutycznym, z którego opłaca się czynszu rocznie rsr. 3 kop. 30 w gminie Magistratu miasta Warszawy, w cyrkule policyjnym i administracyjnym VIII w jurisdykcji Sądu Pokoju wydziału III w Warszawie położona, prawem własności do Katarzyny Rybickiej po Juljanie Rybickim urzędniku pozostałej wdowy, w mieście Gubernjalnem Radomiu zamieszkałej należąca, zaś stosownie do kontraktu urzędowego przed Stanisławem Jasińskim Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie dnia 29 Sierpnia (10 Września) 1868 r. zeznanego, w dzierżawnem posiadaniu na lat 2, poczynając od d. 8 Października n. s. 1868 r. do tejże daty 1870 r Stanisława Otrębus za sumę rs. 1,651 kop. 93 1/2 rocznie, z wyłączeniem dwóch lokali na pierwszem piętrze i innymi warunkami w kontrakcie zastrzeżonenemi, zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, przybliżonej rozległości około łokci kwadratowych 2,728 czyli arszynów 2,182 3/4 zawierająca.

Na gruncie tej nieruchomości znajdują się następujące zabudowania:

1. Kamienica masiv murowana o piwnicach, parterze, pierwszem piętrze i mieszkaniach poddasznych o pięciu kominach murowanych nad dach dachówką holenderską kryty wyprowadzonych.

2. Oficyna z prawej strony podwórza masiv murowana o parterze i piętrze dachówką karpiówką kryta, o jednym kominie murowanym nad dach wyprowadzonym.

3. Oficyna w poprzecz dziedzińca z drzewa ze ścianami szczytowemi masiv murowanemi o parterze, piętrze i mieszkaniach poddasznych, o dwóch kominach murowanych nad dach blachą żelazną kryty wyprowadzonych.

4. Oficyna z lewej strony podwórza o parterze i piętrze dachówką karpiówką kryta, o jednym kominie murowanym nad dach wyprowadzonym

5. Kloaka z drzewa na wzniesieniu postawiona, tekturą smołowcową kryta, o trzech sedesach i trzech drzwiach.

6. Komórki z drzewa w słupy, tekturą smołowcową kryte. o dwóch drzwiach, a przy nich sztachetki drewniane i szyleraus z drzewa.

7. Domek dla stróża z drzewa w słupy, blachą żelazną kryty. o jednym kominie murowanym nad dach wyprowadzonym.

8. Podwórze kamieniem polnym wybrukowane z rynsztokami, w środku którego jest studnia balami cembrowana z wachadłem żelaznem dół na wapno balami drewnianemi kryty.

W nieruchomości tej oprócz lokalu pustego, tudzież lokali zajmowanych przez dzierżawcę, rządzcę, stróża i zięcia właścicielki, znajduje się 27 lokatorów z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu uiszczających po szczególe w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Izydora Karśnickiego Patrona przy trybunale tutejszym w Warszawie pod Nr. 1765 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedeży w kancelarji Trybunału tutejszego w wydziale I-ym złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopiach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi Miasta Warszawy w Warszawie. pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Wincentego Kępińskiego urzędnika tegoż Magistratu.

2. Emerykowi Kozerskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału III w Warszawiei pod N. 405 urzędującemu, na ręce Wojciecha Brochockiego Podpisarza tegoż Sądu.

Obudwom d. 4 (16) Stycznia 1869 r.

Wniesione do księgi wieczystej powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości dnia 28 Marca (9 Kwietnia) 1869 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w kancelarj Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana d. 27 Maja 8 Czerwca) 1869 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Izydor Karśnicki Patron, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 10 (22) Kwietnia 1869 r.
Radca Dworu Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 10 (22) Kwietnia 1869 r.
Radca Dworu Zgórski.

Po odbyciu w dniach 27 Maja (8 Czerwca), 10 (22) Czerwca i 24 Czerwca (6 Lipca) 1869 roku trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości Nr. 1453 w Warszawie przy ulicy Sliskiej położonej, Trybunał tutejszy wyrokiem daty 24 Czerwca 9) Lipca) 1869 r. zapadłym, wyznaczył termin do przygotowawczego przysądzenia rzeczonej nieruchomości na dzień 15 (27) Lipca 1869 roku, godzinę 10 z rana, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I pod Nr. 549 przy uliy Długiej.

Licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia zacznie się od sumy rs. 2,000, jako szacunku przez popierającego sprzedaż podanego, zaś w terminie ostatecznym od $^2/_3$ części szacunku przez biegłych wynaleść się mianego.

Warszawa d. 1 (13) Lipca 1869 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

W terminie powyższym nieruchomość Nr. 1453 w Warszawie położona, przysądzoną została przygotowawczo Izydorowi Karśnickiemu Patronowi za sumę rs. 2,000 i Trybunał wyrokiem daty 15 (27) Lipca 1869 r. zapadłym, wyznaczył termin do ostatecznego przysądzenia rzeczonej nieruchomości na dzień 16 (28) Września 1869 r. godzinę 10 z rana. Gdy wszakże z powodu zaszłych sporów, termin powyższy odbytym być nie mógł i gdy takowe wyrokiem Sądu Apelacyjnego w dniu 23 Września (5 Października) 1869 r. zapadłym usunięte zostały; Trybunał wyrokiem ilacyjnym daty 14 (26) Października 1869 r. zapadłym, wyznaczył nowy termin do ostatecznego przysądzenia rzeczonej nieruchomości na dzień 18 (30) Listopada 1869 r. godzinę 10 z rana, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja zacznie się od $^2/_3$ części szacunku przez biegłych taksą wykryć się mianego. Vadium rs. 1,000.

Warszawa d. 16 (28) Pazdziernika 1869 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 8055. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 632 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Jana Skabiczewskiego Radcy Kolegjalnego w Warszawie pod Nr. 540 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Teodora Łąckiego Obrońcy przy Senacie w Warszawie pod Nr. 1775 mieszkającego, obrane mającego, w poszukiwaniu rsr. 5,000 z procentem 5% od dnia 21 Grudnia (2 Stycznia) 1868/9 r. liczącym się, oraz kosztów egzekucyjnych od Ludwika Bernarda Ostaszewskiego-Okęckiego właściciela nieruchomości N. 1065 lit. *c.* w Warszawie położonej, zaś pod N. 1298 lit. *b.* zamieszkałego, protokółem Antoniego-Onufrego Szadkowskiego Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w dniu 6 (18) Września 1869 roku spisanym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została.

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie przy zbiegu ulic Marszałkowskiej i Królewskiej pod Nr. 1065 lit. *c* na gruncie emfiteutycznym do Skarbu Królestwa z którego opłaca się czynszu rocznie rs. 2 k. 13 należącym, w cyrkule policyjnym i administracyjnym VIII (Jerozolimskim) w Okręgu Sądu Pokoju Wydziału III w Warszawie położona, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Ludwika Bernarda Ostaszewskiego-Okęckiego należąca i w tegoż posiadaniu i użytkowaniu zostająca, poszukiwaną należnością hypotecznie obciążona, przybliżonej rozległości gruntu około łok. kw. 4000 mieć mogąca.

Na gruncie zajmowanej nieruchomości, stoją następujące

Zabudowania:

1. Kamienica masiv z cegły palonej na wapno murowana o parterze i trzech piętrach z suterynami i piwnicami murowanemi sklepionemi z obydwóch frontów szyfrem w małe tafelki a od podwórza blachą żelazną kryta z wierzycą narożną okrągłą nad dach wzniesioną również szyfrem krytą, o 15 kominach nad dach wyprowadzonych.

2. Oficyna masiv murowana o parterze i trzech piętrach pod półdachem blachą krytym o 3 kominach nad dach wyprowadzonych o 3 piętrach. Przy ścianie tej oficyny pompa niska żelazna z takimże wachadłew i rurką.

3. Oficyna druga masiv murowana o parterze i trzech piętrach pod półdachem blachą krytym z piwnicami murowanemi sklepionemi o 5 kominach nad dach wymurowanych.

4. Podwórze całe kamieniem polnym brukowane z rynsztokami krytemi w około.

W nieruchomości tej oprócz lokalu przeznaczonego dla Rządcy i dwóch sklepów niewynajętych mieści się 18 lokatorów z imion i nazwisk oraz ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Teodora Łąckiego Obrońcy przy Senacie w Warszawie pod N. 1775 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. Emerykowi Kozerskiemi, Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału III w Warszawie pod Nr. 405 urzędującemu, na ręce własne.

2. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Warszawy w Warszawie pod Nr. 462/3 urzędującemu, na ręce Wincentego Kępińskiego urzędnika tegoż Magistratu.

Obudwom d. 13 (25) Września 1869 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości w Warszawie d. 18 (30) Września 1869 r, a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549 posiedzenia swe odbywającego o godzinie 10 z rana, w Wydziale I, dnia 25 Listopada (7 Grudnia) 1869 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Teodor Łącki Obrońca przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 1 (13) Października 1869 r.
Radca Dworu Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 1 (13) Października 1869 r.
Radca Dworu Zgórski.

N. D. 8050. Pisarz Trybunału Cywilnego w Suwałkach.

Stosownie do przepisu art. 682 K. P. S., podaje do publicznej wiadomości, że na żądanie Jana Żylińskiego gospodarza rolnego w Tarpuciach, gminie Szumsk, Powiecie i Okręgu Marjampolskim zamieszkałego, wierzyciela sumy rs. 384 kop. 57½, od którego kroki prawne Franciszek Nagórka Patron, w mieście Gubernjalnem Suwałkach zamieszkały czyni, w poszukiwaniu powyższej należytości i kosztów, aktem Komornika Sądu Pokoju w Marjampolu Antoniego Szymanowskiego daty 1 (13) Lutego 1869 r. zajętą została na przymuszoną drogę sądową wyprzedaż.

NIERUCHOMOŚĆ WIEJSKA,

położona we wsi Janczaryszki, gminie Szumsk, Powiecie Marjampolskim, Gubernji Suwalskiej pod Nr. 3, a należąca do dłużników Antoniego Idźkowskiego syna i Wincentego Idźkowskiego ojca we wsi Janczaryszki, gminie Szumsk, Powiecie Marjampolskim zamieszkałych, składająca się z gruntu morgów około 30, na którym znajdują się zabudowania, pół domu, chałupa zwaną komora, spichrz, chlew, dwa chlewy pod jednym dachem, stodoła odryna, wszystkie budowle z drzewa. słomą kryte, na fundamentach z kamieni ułożonych.

Nieruchomość ogrodzoną jest od rzeki Szeszupy deskami, a od ulicy i między budowlami staciawkami, około budowli jest dwa ogródki oparkanione staciawkami i sztachetami. Zajęcie to wpisane zostało przez podpisanego Pisarza do księgi zaregestrowań w dniu 23 Lipca (4 Sierpnia) r. b. Kopja takowego zajęcia zostawioną została w dacie 22 Lutego (6 Marca) 1869 r. Wójtowi gminy Szumsk Józefowi Stackiewiczowi i Pisarzowi Sądu Pokoju w Marjampolu Bernardowi Skłodowskiemu na ręce ich własne, w dniu 24 Lutego (8 Marca) 1869 r. Naczelnikowi Powiatu Marjampolskiego Szabłowskiemu.

Pierwsza publikata zbioru objaśnień i warunków wyprzedaży, odbędzie się na audjencji publicznej Trybunału Cywilnego w Suwałkach w dniu 1 (13) Września r. b. o godzinie 10-ej rano.

Suwałki d. 23 Lipca (4 Sierpnia) 1869 r.
E. Wierzbicki.

Egzemplarz tego obwieszczenia wywieszony został w tablicy Trybunału Cywilnego w Suwałkach, dnia 23 Lipca (4 Sierpnia) 1869 roku.

E. Wierzbicki.

Po odbyciu trzech publikat w terminach prawem zakreślonych, wyrokiem Trybunału Cywilnego w Suwałkach daty 30 Września (12 Października) r. b., termin do przygotowawczego przysądzenia powyższej nieruchomości oznaczony został na dzień 12 (24) Listopada r. b. godzinę 10 rano, które odbędzie się na audjencji tegoż Trybunału. Licytacja zacznie się od sumy rs. 750.

Suwałki d. 30 Wrześ. (12 Paźdz.) 1869 r.
Edward Wierzbicki, Pisarz.

LISTY GOŃCZE.
СЫСКНЫЕ ЛИСТЫ.

N. D. *7846. Судъ Исправительной Полиціи въ Г. Кальваріи.*

Благоволятъ военныя и гражданскія власти принять мѣры къ задержаніи бѣжавшаго отъ наказанія Данилы Климкова, жителя деревни Мацѣевизна, гмины Бержники а въ случаѣ поимки его приставить въ здѣшній Судъ или ближайшій мѣста задержанія. Примѣты: 31 лѣтъ, ростъ выше средній, волосы русые, глаза голубые, носъ продолговатый, ротъ умѣренный, подбородокъ круглый, лице продолговатое, особыхъ примѣтъ неимѣетъ.

г. Кальварія, дня 10 (22) Октября 1869 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Надворный Совѣтникъ, де Іоне.

* * *

Wzywa władze wojenne i cywilne o przedsiewzięcie środków celem ujęcia zbiegłego przed wymiarem kary Daniły Klimkowa mieszkańca wsi Maciejewizna gminy Perzniki, a wrazie zatrzymania go, dostawić Sądowi tutejszemu, lub najbliższemu miejsca ujęcia.

Rysopis: lat 31, wzrost więcej jak średni, włosy blond. oczy niebieskie, nos długi, usta mierne, podbródek okrągły, twarz pociągła, znaków szczególnych nieposiada.

Kalwarja d. 10 (22) Października 1869 r.
Sędzia Prezydujący,
Radca Dworu, de Johne.

N. D. *7847. Судъ Исправительной Полиціи въ Г. Кальваріи.*

Проситъ военныя, гражданскія и полицейскія власти тщательно слѣдить бѣжавшаго изъ мѣста жительства Филипа Миколаева Василевскаго, скрывающагося отъ наказанія происходящаго изъ дер. и гмины Краснополь, Сейнскаго уѣзда. и въ случаѣ поимки доставить его въ здѣшній или ближайшій Судъ Примѣты Василевскаго: лѣтъ 48 отъ роду, ростъ выше средняго, волосы темно русые, глаза сѣрые. носъ большой, ротъ тоже, подбородокъ и лице круглое, особыхъ примѣтъ неимѣетъ.

Г. Кальварія, 9 (21) Октября 1869 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Надворный Совѣтникъ, де Іоне.

* * *

Wzywa tak wojenne jako też cywilne policyjne władze, aby szczególną uwagę zwróciły na Filipa Mikołajewa Wasilewskiego, pochodzącego z wsi i gminy Krasnopol, Powiatu Sejneńskiego, a obecnie z pobytu niewiadomego i ukrywającego się przed wymiarem sprawiedliwości, aby w razie ujęcia go odstawiły do do tutejszego lub najbliższego Sądu. Rysopis Wasilewskiego: lat 48, wzrostu większego niż średni, włosy ciemno-blond, oczy szare, nos i usta wielkie, broda i twarz ściągła, znaków szczególnych niema.

Kalwarja d. 9 (21) Października 1869 r
Sędzia Prezydujący,
Radca Dworu, de Johne.

N. D *7922. Судъ Исправительной Полиціи II Отдѣленія въ Варшавѣ.*

Благоволятъ военныя и гражданскія Власти, обращать особенное вниманіе за бѣглымъ Антономъ Новаковскимъ, бывшимъ смаровщикомъ, при Варшавско-Вѣнской желѣзной дороги и Казиміромъ Дембскимъ б. оффиціалистомъ этой же дороги, прежде въ Варшавѣ проживающими, обличенными въ кражѣ, и скрывающимися нынѣ передъ правосудіемъ и въ случаѣ поимки, доставить ихъ въ здѣшній Судъ подъ сильною стражею.

Г. Варшава, Октября 11 (23) д. 1869 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Добрачинскій.

* * *

Wzywa wszelkie władze wojskowe i cywilne, aby raczyły troskliwie śledzić Antoniego Nowakowskiego b. smarownika i Kazimierza Dębskiego b. oficjalistę przy Warszawsko-Wiedeńskiej Żelaznej Drodze, o kradzież obwinionych, obecnie ukrywających się przed wymiarem sprawiedliwości i w razie pojmania ich, aby zechciały pod silną strażą do Sądu tutejszego dostawić.

Warszawa d. 11 (23) Października 1869 r.
Sędzia Prezydujący, Dobraczyński.

N. D. *7957. Судъ Исправительной Полиціи въ Плоцкѣ.*

Благоволитъ всѣ военныя и гражданскія власти, тщательно слѣдить Ивана Лисоа, лѣтъ 32 отъ роду, умѣреннаго роста, русыхъ волосовъ, голубыхъ глазовъ, носъ и ротъ умѣренныхъ, круглаго подбородка, лицъ продолговатыхъ, особыхъ примѣтовъ нѣтъ, въ послѣдное время въ деревни Піотрово гмины Бѣлино Плоцкаго Уызда проживающаго, а въ случаѣ поимки онаго, представили въ выше поименованный Судъ.

Г. Плоцкъ Октября 11 (23) дня 1869 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Новодворскій.

* * *

Wzywa wszelkie władze nad porządkiem i bezpieczeństwem w kraju czuwające, by Jana Lis, lat 32, wzrostu średniego, włosów rudych, oczu niebieskich, nosa i ust umiarkowanych, podbrudka okrągłego, twarzy ściągłej, znaków szczególnych żadnych, ostatnio we wsi Piotrowie gminie Bielino, powiecie Płockim mieszkającego, ściśle śledziły a wrazie ujęcia Sądowi tutejszemu dostawiły.

Płock d. 11 (23) Października 1869 r.
Sędzia Prezydujący, Nowodworski.

N. D. *7988. Судъ Исправительной Полиціи въ Люблинѣ.*

Предлагаетъ всѣмъ властямъ такъ военнымъ какъ и гражданскимъ, за порядкомъ и безопасіемъ въ государствѣ наблюдающимъ, обратитъ особое вниманіе за Антономъ Ратыньскомъ, лѣтъ 32 отъ роду имѣющимъ, вѣроисповѣданія католическаго, кирпичникомъ, уроженцомъ мѣстечка Лежайскъ Австрійской Галиціи, сыномъ Іосифа и Антонины, въ послѣдніе времена въ городѣ Красноставѣ проживающимъ, по постоянцему же мѣсто жительствѣ неизвѣстномъ, и въ случаѣ задержанія его Ратынскаго, въ здѣшній или ближайшій Судъ привести.

Г. Люблинъ дня 11 (23) Октября 1869 г.
Предсѣдательствующій Судья.
Рупрехтъ.

* * *

Wzywa wszelkie władze nad porządkiem i bezpieczeństwem w kraju czuwające aby baczną uwagę zwróciły, na Antoniego Ratyńskiego lat 32 katolika, bezżennego, rodem z Leżajsk Galicji Austryjackiej, syna Józefa i Antoniny, ostatnio w Krasnostawie jako mularz mieszkającego z obecnego zaś pobytu niewiadomego w przypadku przytrzymania go, aby do Sądu tutejszego lub najbliższego dostawić rozporządziły.

Lublin d. 11 (23) Października 1869 r.
Sędzia Prezydujący, Ruprecht.

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego.— Za pozwoleniem Cenzury.